

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/69/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622203579
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2025:5622203579.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu : A. B., nar. 11. 11. 1985, bytom B. XXXX/X, C. D., zastúpeného Mgr. Samuelom Dorociakom, advokátom, Ul. 1. mája 697/26, Liptovský Mikuláš, IČO : 42391059 proti žalovaným : 1.) D. D., nar. X. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, C. D., a 2.) D. D., nar. XX. X. XXXX, bytom E. F. G. B. XXXX/XX, C. D., zastúpeného JUDr. Michalom Kováčom, advokátom, Sládkovičova 9, Žilina, IČO : 42219035, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaní v 1. a 2. rade m a j ú voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V žalobe zo 7. 12. 2022, doručenej na tunajší súd 7. 12. 2022 sa žalobca voči žalovaným v 1. a 2. rade domáhal rozhodnutia, ktorým by súd určil, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1, zapísaným pod poradovým číslom 7, k pozemku reg. „C“ parc. č. 101, o výmere 2.519 m², orná pôda, k. ú. H., obec Vlachy, okres Liptovský Mikuláš, na LV č. XXX. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že aktuálne je spolu aj so žalovaným v 2. rade podielovým spoluvlastníkom tohto pozemku, pričom veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalobcu je 1/2 a veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalovaného v 2. rade 1/4. Žalovaný v 2. rade nadobudol tento svoj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/4 na základe darovacej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným v 2. rade ako obdarovaným a žalovaným v 1. rade ako darcom. Vklad vlastníckeho práva k tomuto podielu na základe darovacej zmluvy v prospech žalovaného v 2. rade bol povolený 27. 10. 2022. Žalovaný v 1. rade ako právny predchodca žalovaného v 2. rade nadobudol tento podiel na základe kúpnej zmluvy z 1. 2. 2018 uzatvorenej medzi ním ako kupujúcim a I. J., nar. XX. X. XXXX, bytom K. L. XXX/X C. D. ako predávajúcim. Vklad vlastníckeho práva k tomuto podielu na základe kúpnej zmluvy bol povolený 20. 2. 2018. Žalovaný v 1. rade však nadobudol v roku 2018 svoj spoluvlastnícky podiel bez vedomia žalobcu, pretože právny predchodca žalovaného v 1. rade I. J. si nesplnil voči žalobcovi ako ďalšiemu podielovému spoluvlastníkovi povinnosť uskutočnenia ponuky na uplatnenie si predkupného práva, čím I. J. porušil predkupné právo žalobcu. Vzhľadom na toto porušenie predkupného práva žalobca urobil 3. 6. 2022 žalovanému v 1. rade ako nadobúdateľovi tohto podielu výzvu na uskutočnenie ponuky na predaj, v ktorej ho vyzval, aby mu v určenej lehote vykonal ponuku na predaj podielu za rovnakých podmienok, za akých podiel nadobudol od I. J.. Táto výzva bola žalovanému v 1. rade doručená 4. 6. 2020, avšak ten na ňu nereagoval, a teda svoju povinnosť si v určenej lehote nesplnil. Vzhľadom na nerešpektovanie tejto výzvy podal žalobca (aj spolu s H. J. ako ďalším podielovým spoluvlastníkom pozemku) žalobu o nahradenie prejavu vôle, ktorá bola podaná na tunajší súd 27. 1. 2021, a o ktorej bolo vedené konanie pod sp. zn. : 6C/1/2021. Žalobca súčasne podal na Okresný úrad Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor návrh na zápis poznámky

podľa § 38 zákona o tomto prebiehajúcom súdnom konaní (pod sp. zn. 6C/1/2021) o nahradenie prejavu vôle, ktorá aj bola na liste vlastníctva zapísaná. Žalobca tiež podal 17. 2. 2021 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo súdom nariadené uznesením č. k. : 6C/1/2021 - 37, a ktorým sa žalovanému uložilo, aby až do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 6C/1/2021 nenakladal s predmetným podielom, a to prevodom vlastníckeho práva na tretie osoby, vrátane blízkych osôb, zabezpečovacím prevodom práva a zriadením záložného práva. Následne, rozsudkom tunajšieho súdu z 3. 8. 2021, č. k. : 6C/1/2021 - 100, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 21. 9. 2021 (aj v spojení s jeho opravným uznesením z 22. 9. 2021 č. k. : 6C/1/2021-124 z 30. 9. 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 26. 10. 2021) bol nahradený prejav vôle žalovaného v 1. rade na uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi ním ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim v 1. rade a B. J. ako kupujúcim v 2. rade. Napriek podanej žalobe a obmedzujúcej poznámke o prebiehajúcom súdnom konaní žalovaný v 1. rade a v 2. rade uzatvorili (po podaní žaloby) darovaciu zmluvu, ktorou žalovaný v 1. rade previedol svoj spoluvlastnícky podiel na žalovaného v 2. rade, a následne, 1. 2. 2021 podali na Okresný úrad Liptovský Mikuláš aj návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva k tomuto podielu na základe tejto darovacej zmluvy. Podľa žalobcu je takéto konanie žalovaného v 1. rade obchádzaním zákona, a navyše je aj v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Z konania žalovaných je nepochybné, že po podaní žaloby na súd úmyselne vykonali úkony s cieľom zmať samotný účel konania, t.j. vymoženie nároku žalobcu z porušeného predkupného práva. Nakoľko si žalovaný v 1. rade uvedomoval, že svojim predchádzajúcim konaním porušil predkupné právo žalobcu, ako aj ďalšieho spoluvlastníka B. J., previedol spoluvlastnícky podiel na blízku osobu, aby zmať nárok žalobcu podľa § 603 ods. 3 OZ. Nároku na nahradenie prejavu vôle sa totiž možno domáhať len voči tej osobe, ktorá v dôsledku porušenia predkupného práva nadobudla spoluvlastnícky podiel k veci, a ak by táto osoba následne previedla podiel na blízku osobu (bez povinnosti uskutočniť ponuku na uplatnenie predkupného práva k ostatným spoluvlastníkom) poškodená osoba by nemala žiadnu možnosť na uplatnenie nároku vyplývajúceho z porušenia predkupného práva. Žalobca poukázal na § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný ten právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Na základe uvedeného dospel žalobca k záveru, že darovacia zmluva, ktorou žalovaný v 1. rade previedol predmetný podiel na žalovaného v 2. rade je absolútne neplatná.

2. Dňa 2. 2. 2023 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného v 2. rade k žalobe z 1. 2. 2023, v ktorom navrhol žalobu zamietnuť. Tento návrh žalovaný v 2. rade odôvodnil tým, že považuje žalobu za nedôvodnú z viacerých príčin. Uviedol, že žalovaný v 1. rade nadobudol sporný podiel od predávajúceho I. J. na základe kúpnej zmluvy z 1. 2. 2018, na základe ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený 20. 2. 2018. Žalobca vyzval žalovaného v 1. rade listom z 3. 6. 2021 na uskutočnenie ponuky na predaj tohto podielu, ktorú výzvu žalovaný v 1. rade prevzal 4. 6. 2020. Žalobca zrejme zámerne v žalobe neuviedol, že 9. 6. 2020 podal žalobu spolu s H. J. o nahradenie prejavu vôle, o ktorej bolo na tunajšom súde vedené konanie pod sp. zn. : 10C/23/2020. Súčasne s touto žalobou podali aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému súd vyhovel uznesením č. k. : 10C/23/2020 - 34 z 22. 6. 2020, keď zakázal žalovanému v 1. rade nakladať s predmetným podielom. Počas trvania sporu sp. zn. : 10C/23/2020 pritom žalovaný v 1. rade nijako nenakladal so sporným podielom, a teda rešpektoval uložený zákaz v zmysle neodkladného opatrenia, a len čakal na vytyčenie pojednávania v predmetnej veci. Dňa 6. 1. 2021 však bolo žalovanému v 1. rade doručené uznesenie č. k. : 10C/23/2020 - 70 z 18. 12. 2020 o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku (za žalobu), ktorým súd súčasne v súlade s § 335 ods. 1 CSP zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením z 22. 6. 2020. Následne, 27. 1. 2021 bola žalovanému v 1. rade doručená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti k tomuto uzneseniu o zastavení konania a zrušení neodkladného opatrenia z č. l. 70. S poukazom na uvedené mal preto žalovaný v 1. rade dôvodne za to, že žalobcovia už nemali záujem na pokračovaní sporu sp. zn. 10C/23/2020, a teda, že ani nemajú záujem na uplatňovaní si svojich nárokov z porušeného predkupného práva formou nahradenia prejavu vôle, resp. že vôbec o podiel žalovaného v 1. rade nemajú viac záujem. Po právoplatnom zastavení konania vedeného pod sp. zn. : 10C/23/2020 žalovaný v 1. rade teda pristúpil k prevodu sporného podielu, v čom mu už nič nebránilo, a to v prospech jeho osoby, pričom tento podiel mu daroval, tak ako predtým, a aj potom mnoho iných podielov na iných nehnuteľnostiach. Žalovaný v 2. rade zdôraznil, že o vyššie uvedených skutočnostiach sa dozvedel až v súvislosti s obranou v tomto spore a v čase, keď k nim došlo, o nich nevedel, a ani nemal o nich odkiaľ vedieť, keďže účastníkom právnych vzťahov a ani súdneho konania vedeného pod sp. zn. : 10C/23/2020 nebol. Prevod sporného podielu sa udial na základe darovacej zmluvy z 29. 1. 2021, na základe ktorej bol návrh na vklad na príslušný orgán katastra podaný 1. 2. 2021 a vklad bol povolený 27. 10. 2022.

Žalovaný v 1. a 2. rade teda uzatvorili darovaciu zmluvu až dva dni potom ako žalovanému v 1. rade bolo zo súdu oznámené, že konanie vedené pod sp. zn. : 10C/23/2020 bolo právoplatne zastavené, čím tiež zanikol zákaz nakladať s predmetným podielom. Žalobca v konaní sp. zn. : 6C/1/2021 podal žalobu 27. 1. 2021 a domáhal sa v nej opätovne nahradenia prejavu vôle voči žalovanému v 1. rade, avšak návrh na zápis poznámky na liste vlastníctva č. XXX k.ú. H. o tomto prebiehajúcom súdnom spore (sp. zn. : 6C/1/2021) podal na Okresný úrad Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor až 17. 2. 2021, a teda nie súčasne s podaním žaloby vo veci sp. zn. : 6C/1/2021. V čase uzatvorenia darovacej zmluvy z 29. 1. 2021, a ani v čase podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva na jej základe (1. 2. 2021) nebola v katastri vyznačená poznámka o prebiehajúcom (v poradí už druhom) súdnom spore sp. zn. : 6C/1/2021. Navyše, žaloba z konania sp. zn. : 6C/1/2021 bola žalovanému v 1. rade doručená až 11. 3. 2021, z čoho je zrejmé, že žalovaný v 1. rade (a žalovaný v 2. rade už vôbec nie) v čase uzatvorenia darovacej zmluvy z 29. 1. 2021, a ani v čase podania návrhu na príslušný vklad vlastníckeho práva na jej základe (1. 2. 2021) nemal a ani nemohol mať vedomosť o začatí a prebiehaní druhého súdneho sporu sp. zn. : 6C/1/2021. Žalovaný v 2. rade zopakoval, že nešlo o ojedinelý prevod, keďže žalovaný v 1. rade prevádzal darovacou zmluvou na svojho brata (žalovaného v 2. rade) podiely na pozemkoch vo viacerých prípadoch, ktoré pritom so žalobcom nesúvisia. Následne žalovaný v 2. rade uviedol príklady takýchto prevodov. V prípade prevodu sporného podielu na základe darovacej zmluvy z 29. 1. 2021 žalovaný v 2. rade nemal vedomosť o porušení predkupného práva iných spoluvlastníkov pri skoršom prevode podielu na žalovaného v 1. rade. Brat mu len povedal, že na neho bezodplatne prevedie nejaké pozemky, resp. podiely na nich, a že či s tým súhlasí. Žiadne obmedzenie, či poznámka, ako to naznačoval žalobca, pritom nevyplývali ani z údajov katastra. Nešlo teda o účelový prevod zo strany žalovaného v 1. rade, a o porušení predkupného práva sa žalovaný v 2. rade dozvedel až neskôr, po uzatvorení darovacej zmluvy z 29. 1. 2021. Žalovaný totiž rovnako ako v minulosti, pri iných prevodoch, a aj potom, nadobúdala podiely od svojho brata v dobrej viere, že brat je vlastníkom týchto podielov a nič mu nebráni v disponovaní s nimi. Žalovaný v 2. rade ďalej poukázal na to, že ak aj dôjde k porušeniu predkupného práva, tak platí, že do doby pokiaľ sa oprávnené osoby nedovolia relatívnej neplatnosti právneho úkonu je nadobúdateľ oprávnený nakladať s vecou ako riadny vlastník, a ďalší nadobúdateľ ju teda nadobúda od riadneho vlastníka so všetkými s tým spojenými právnymi účinkami. Preto ak mal žalobca skutočný záujem na uplatnení si svojich nárokov z porušeného predkupného práva, mal si ich v prvom rade uplatniť voči priamemu nadobúdateľovi (žalovanému v 1. rade.) Žalobca mal v záujme ochrany svojich práv zvoliť iné právne prostriedky, ktoré mu priznáva slovenské právo a zabrániť tak možnosti prevodu sporného podielu žalovaným v 1. rade. Mal možnosť domáhať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy z 1. 2. 2018, čím by došlo po účinnom dovolaní sa (u všetkých jej účastníkov) k nastúpeniu účinkov (absolútnej) neplatnosti právneho úkonu a podiely by už nebolo možné platne previesť na inú osobu. Žalobca si pritom nechal na LV č. XXX, k.ú. H. zapísať poznámku o súdnom konaní vedenom pod sp. zn. : 6C/1/2021 v znení, že došlo k porušeniu predkupného práva s čím súvisí relatívna neplatnosť právneho úkonu, avšak tento nárok si žalobca v premlčacej dobe a ani nikdy potom neuplatnil. V závere podania žalovaný v 2. rade vyslovil pochybnosti o tom, či žalobca má vôbec naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 1. rade (v zmysle § 137 písm. c) CSP.)

3. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe nijako písomne nevyjadril.

4. Dňa 30. 5. 2023 bola na tunajší súd doručená replika žalobcu z 29. 5. 2023, v ktorej (k vyššie uvedenému vyjadreniu žalovaného v 2. rade k žalobe) uviedol, že v plnom rozsahu trvá na všetkých skutočnostiach uvedených v žalobe a rozporoval tvrdenia žalovaného v 2. rade o jeho dobromyseľnosti pri nadobudnutí sporného podielu. Žalovaný v 2. rade totiž mal od počiatku vedomosť o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa nároku uplatneného žalobcom, a to už aj v čase pred podaním prvej žaloby pod sp. zn. : 10C/23/2020, pretože žalobca, ako aj jeho zástupca sa s ním opakovane telefonicky kontaktovali a snažili sa mimosúdne dohodnúť na zhojení protiprávneho stavu, ktorým žalovaný v 1. rade úmyselne porušil predkupné právo žalobcu. Žalovaný v 2. rade pritom na rovinnu uviedol, že v prípade, ak sa budú domáhať nahradenia prejavu vôle alebo relatívnej neplatnosti, urobia potrebné úkony k tomu, aby takéto úkony boli zmarené, t.j. v prípade relatívnej neplatnosti by vykonali opätovne ponukovú povinnosť, kde by cenu nehnuteľnosti umelo navýšili tak, aby na tom žalovaní zarobili, a v prípade nahradenia prejavu vôle, by zase žalovaný v 1. rade nehnuteľnosť previedol na inú osobu. Žalovaní konali na základe vopred premysleného plánu rovnako ako v mnohých iných prípadoch, kedy obchádzali zákon a marili práva dotknutých spoluvlastníkov. V každom prípade uzatvorenia darovacej zmluvy medzi žalovanými v 1. a 2. rade boli porušené predkupné práva iných spoluvlastníkov. Ako

jeden konkrétny príklad uviedol žalobca totožný prípad, konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. : 11C/47/2021, kde po porušení predkupného práva žalovaný v 1. rade po doručení výzvy na prevod podielu okamžite previedol podiel na žalovaného v 2. rade ako na blízku osobu, aby tak zmaril možnosť poškodenej spoluvlastníčky domáhať sa svojich práv. Žalobca vyjadril presvedčenie, že obdobných sporov je viacero, a preto navrhol, aby súd zabezpečil ako dôkaz ilustráciu prebiehajúcich aj právoplatne skončených súdnych konaní na všetkých súdoch SR, ktorých účastníkom v právnom postavení žalovaného je žalovaný v 1. rade, resp. žalovaný v 2. rade, a zároveň navrhol, aby súd zaviazal žalovaného v 1. rade na predloženie kúpnych a iných zmlúv, na základe ktorých nadobudol spoluvlastnícke podiely, ktoré sú predmetom (žalovaným v 2. rade predložených) darovacích zmlúv, a v tejto súvislosti žalobca navrhol ešte aj vypočutie predávajúcich (ako svedkov) ohľadne splnenia si povinností týkajúcich sa predkupného práva. Žalobca ďalej uviedol, že podľa jeho vedomostí sa žalovaný v 1. rade dlhodobo venuje skupovaniu spoluvlastníckych podielov, a to minimálne v okrese Liptovský Mikuláš, kde pravidelne dochádza k porušovaniu predkupných práv iných spoluvlastníkov, a práve na tento účel žalovaný v 1. rade spolupracuje so žalovaným v 2. rade ako svojou blízkou osobou, a preto je vylúčené, že by žalovaný v 2. rade nemal o tomto postupe vedomosť. Tento postup je medzi nimi dlhodobo zaužívaný a koordinovaný. Vzhľadom na to, tvrdenie žalovaného v 2. rade, že po právoplatnom skončení konania vedenom pod sp. zn. : 10C/23/2020, nadobudli žalovaní oprávnený dojem, že žalobca nemá záujem pokračovať v uplatňovaní si svojich nárokov z porušeného predkupného práva, vyznieva absurdne. Žalovaní iba využili procesné pochybenie žalobcu, ktorého procesným následkom bolo zastavenie konania sp. zn. 10C/23/2020 a obratom uzatvorili darovaciu zmluvu iba dva dni po doručení uznesenia o zastavení konania. Podľa žalobcu neexistuje žiadny právny, ani ekonomický dôvod na prevod podielu zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade. Vzhľadom na uvedené zotrval žalobca v replike na podanej žalobe.

5. V duplike žalovaného v 2. rade z 19. 7. 2023, doručenej na tunajší súd 19. 7. 2023 tento uviedol, že pokiaľ žalobca rozporuje dobromyseľnosť žalovaného v 2. rade vo vzťahu k nadobudnutiu sporného podielu, je povinný takúto okolnosť súdu preukázať. Skutočnosti uvádzané žalobcom v replike o tom, čo mal žalovaný v 2. rade „na rovinu“ uvádzať sú nepravdivé, vymyslené a ničím nepreukázané. Žalovaný v 2. rade takéto osočovanie svojej osoby dôrazne odmietol. Pokiaľ žalobca tvrdil, že malo ísť o akýsi vopred premyslený plán žalovaných, ktorým mali realizovať obchádzanie zákona, tak toto žalovaný v 2. rade odmietol a rozporoval. Žalovaní, ako to aj vyplýva z chronológie jednotlivých úkonov uvádzanej žalobcom, konali obozretne, rešpektujúc rozhodnutia súdu, správneho orgánu a v súlade so zákonom. Žalobca len prednáša konšpiračné teórie a osočuje. K rozsiahlym dôkazným návrhom žalobcu žalovaný v 2. rade uviedol, že tieto sú nedôvodné, nadbytočné, a tým aj nevhodné. V čase sporného prevodu žiadne obmedzenia, či obmedzujúca poznámka nevyplývala z príslušného listu vlastníctva, a nebola na ňom zapísaná ani žiadna informatívna poznámka o prebiehajúcim súdnom spore. Žalovaný v 2. rade o porušení predkupného práva nevedel, a tak ako mnohokrát v minulosti aj tu prijal darované podiely od brata. Nešlo o žiaden protizákonný postup, či účelové konanie. Poukázal na to, že do doby pokiaľ sa oprávnené osoby nedovolia relatívnej neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy z 1. 2. 2018 mohol s vecou disponovať. Práva patria bdelym, a žalobca tým, že si nezvolil zodpovedajúci právny prostriedok (domáhanie sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy z 1. 2. 2018), ďalej tým, že zmaril sám pôvodné súdne konanie o nahradení prejavu vôle sp. zn. : 10C/23/2020 (pre nezaplatenie súdneho poplatku), čím došlo aj k zániku neodkladného opatrenia, a čím tiež utvrdil žalovaného v 1. rade, že o podiel viac nemá záujem, a napokon aj tým, že oneskorene podal na kataster návrh na zápis poznámky o prebiehajúcim druhom súdnom konaní o nahradenie prejavu vôle sp. zn. 6c/1/2021, čím by informoval ešte pred podaním návrhu na vklad na základe darovacej zmluvy tretie osoby a aj žalovaného v 2. rade o tom, že prebieha takéto konanie, tak určite nekonal s potrebnou starostlivosťou a sám spôsobil súčasný stav veci. Ak by konal tak ako konať mohol a mal, k prevodu na žalovaného v 2. rade by nikdy nemohlo dôjsť, a teraz keď mu už uplynula premlčacia doba na domáhanie sa relatívnej neplatnosti vytvára rôzne konštrukcie, príbehy, osočuje žalovaného v 2. rade, a dovoľáva sa absolútnej neplatnosti prevodu na žalovaného v 2. rade, z dôvodov, ktoré vôbec nie sú dané, a pritom stačilo len namietnuť relatívnu neplatnosť a podiel by bol opäť vo vlastníctve jeho pôvodného spoluvlastníka I. J..

6. Na pojednávaní konanom 14. 9. 2023 žalobca uviedol, že trvá v plnom rozsahu na podanej žalobe, ako aj na všetkých skutočnostiach, ktoré uviedol v replike. Nad rámec týchto vyjadrení uviedol, že pokiaľ žalovaní v 1. a 2. rade uviedli, že v prípade darovania spoluvlastníckeho podielu z D. D. na D. D. sa nejednalo o ojedinelý prevod, pretože aj v minulosti, a to od roku 2019 a aj neskôr došlo opakovane k takýmto prevodom, keď boli uzatvárané viaceré darovacie zmluvy, pri ktorých sa žalovaní snažili uviesť

nejaký dôvod, tak poukázal na to, že v týchto prípadoch sa práve jednalo o totožné spôsoby konania a obchádzania zákona, kedy D. D. nadobudol spoluvlastnícke podiely od ľudí prevažne starších, možno slabomyseľných a nadobudol ich za neprimeranú cenu, a následne, keď sa ozvali osoby, ktoré boli dotknuté porušením ich predkupného práva, tak D. D. previedol tieto podiely na seba blízku osobu, aby zmaril možnosti dotknutých spoluvlastníkov domáhať sa svojich práv vyplývajúcich z porušenia ich predkupného práva, a takýmto spôsobom si žalovaní zabezpečovali finančný prospech. Teda vždy keď sa dotknutí spoluvlastníci ozvali, žalovaní vykonali úkon smerujúci k zmareniu uplatnenia ich práva z porušeného predkupného práva tým, že im ponúkli naspäť tieto podiely za násobne vyššie sumy. Napríklad v prípade žalobcu v tejto veci nadobudli spoluvlastnícky podiel za 266 eur a späťne mu ho ponúkali za 35.000. A takto postupovali aj v iných prípadoch. Toto presvedčenie žalobcu preukazujú dve skutočnosti, za prvé, darovacie zmluvy boli uzatvárané v priebehu niekoľkých mesiacov, sú tam darovacie zmluvy z januára, februára, marca 2021, a potom mája a novembra 2021, pričom išlo vždy len o čiastkové darovacie zmluvy, ktoré sa týkali vždy len nejakých spoluvlastníckych podielov, a to práve preto, že tú darovaciu zmluvu uzatvárali len vtedy, keď niekto uplatnil práva z porušeného predkupného práva, a za druhé, žalovaní predložili do spisu v tejto veci darovaciu zmluvu, resp. výpis z listu vlastníctva, k. ú. M. č. 2022, ktorá bola uzatvorená 2. 11. 2021, pričom táto darovacia zmluva sa týkala spoluvlastníckych podielov na liste vlastníctva, kde bola dotknutou spoluvlastníčkou aj N. O., P. O. a Q. O., ktorí sa následne v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. : 11C/47/2021 domáhali nahradenia prejavu vôle, čiže jednalo sa o absolútne šablónový, totožný prípad, rovnaký modus operandi. Pani O. oslovila pána D. D. s tým, že porušil jej predkupné právo a pán D. D. obratom ako mu to oznámila previedol darovacou zmluvou podiel na D. D.. Pani O. a spol. sa domáhali nahradenia prejavu vôle, avšak vzhľadom na to, že darovacia zmluva, ktorá bola uzatvorená predbehla rozsudok, ktorý bol súdom v tomto konaní vydaný a bol právoplatný, tak potom táto kúpna zmluva - nahradenie prejavu vôle nemohol byť zavkladovaný. A následne sa s pani O. žalovaný mimosúdne dohodol a tento spoluvlastnícky podiel jej umožnil kúpiť naspäť za sumu, ktorá sa pohybuje v desaťtisícoch eur. Za týmto účelom žalobca navrhol vypočítať pani O. a pána P. a Q. O., na preukázanie tohto, aký majú žalovaní podnikateľský plán, že skupujú spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach, ktoré sú spoločné, urbárske alebo neurbárske a následne takýmto spôsobom nútia dotknutých spoluvlastníkov, aby si ich odkupovali naspäť za násobne vysoké ceny, na čom zarábajú. Podľa informácií z katastra nehnuteľností žalovaní len v katastrálnom území obce Vlachy majú desiatky listov vlastníctva, resp. spoluvlastníckych podielov, ktoré nadobudli takýmto spôsobom. Chodia od domu k domu a starých ľudí otravujú a žiadajú od nich spoluvlastnícke podiely za centy. Žalobca tiež poukázal na prípad, kedy mali žalovaní zneužiť pani, ktorá bola zavretá v zariadení sociálnych služieb, ktorú odvedli na obecný úrad a donútili ju tam podpísať kúpnu zmluvu, podviedli ju, že od nej kupujú časť urbáru a nakoniec kúpili celý urbár za 3.000 eur, ktorý urbár má pritom hodnotu možno v desaťtisícoch až státisícoch eur. Žalovaní hneď potom ako sa dozvedeli, že konanie 10C je právoplatne skončené, tak druhý deň potom previedli darovacou zmluvou predmetný podiel na pozemku a hneď ďalšie dva dni na to podali návrh na vklad, čím v podstate len využili procesnú chybu, ktorej sa dopustil žalobca. Po celý čas však mali vedomosť o tom, že žalobca má záujem tento podiel nadobudnúť, avšak v tomto štádiu konania mu neostávala žiadna iná možnosť ako domáhať sa toho práva žalobou o určenie neplatnosti právneho úkonu. Žalobca oslovil žalovaných už v roku 2020 za účelom konvalidovania jeho porušeného predkupného práva, keď vyzval D. D. aby mu previedol naspäť jeho spoluvlastnícky podiel s tým, že D. a D. D. to v prvom kroku odmietli, resp. mu ho ponúkli za podmienok, ktoré boli absolútne neprijateľné. Darovacia zmluva, ktorú uzatvorili je tak absolútne neplatný právny úkon, a to z dôvodu obchádzania zákona, ako aj z dôvodu hrubého rozporu s dobrými mravmi, a na základe toho žalobca zotrval na podanej žalobe. Žalobca namietol procesný postup súdu, pokiaľ ide o vykonanie dokazovania, keď vyslovil názor, že súd má dokazovať, resp. hodnotiť dokazovanie vo vzájomnej súvislosti, nielen izolovane, a nie formalizovane. Keďže dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, tak je len na žalobcovi aké dôkazy navrhne vykonať za účelom preukázania tohto úmyslu a dokazovanie by sa nemalo uberať tým smerom ako si to súd predstavuje. Je len na zodpovednosti žalobcu ako ten úmysel bude posudzovať a súd by mal preto vykonať všetky dôkazy, ktoré by mali smerovať k preukázaniu úmyslu a mal by všetky vykonané dôkazy vyhodnotiť vo vzájomnej súvislosti. Nemal by ešte predtým ako tieto dôkazy budú vykonané povedať, že sa im nebude venovať s tým, že nemajú potenciál preukázať úmysel. Neprináleží súdu prikazovať žalobcovi, že môže navrhovať len také dôkazy, ako si predstavuje, že by mohli viesť k preukázaniu úmyslu, a v tejto súvislosti hovoriť žalobcovi, že či sa môže vo svojej svedeckej výpovedi vyjadriť len k určitej skutočnosti, ktorú súd považuje za relevantnú. Z realizovaného výsluchu žalobcu vyplynulo, že je minimálne sporné, že ten úmysel tam mohol byť, a teda v tejto chvíli, keď nebol vykonaný ďalší dôkaz, bolo preukázané len to, že mali vedomosť o tom, že žalobca chce ďalej pokračovať v tej veci, teda že má ďalej záujem o tento

podiel v čase, keď žalobca mal vedomosť o tom, že to konanie bolo zastavené. Dátum 6. 1. ako deň kedy bolo doručené uznesenie o zastavení konania žalovanému v 1. rade má v tomto prípade význam a nemožno tento dátum izolovať od dátumu 27. 1. alebo 29. 1., pretože vzhľadom na lustráciu asi 150 konaní žalovaného, ktoré už v živote absolvoval aj vzhľadom na to, že má v tomto konaní zástupcu veľmi dobre vedel, že v prípade zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nie je žiadna obrana, s výnimkou obrany, že súdny poplatok zaplatený bol, a že takáto situácia vždy a nevyhnutne vedie k zastaveniu konania a je už len otázkou procesnou, kedy toto uznesenie nadobudne právoplatnosť. Čiže v čase, keď žalovaný v 1. rade nadobudol vedomosť o tom, že konanie bude nevyhnutne zastavené, tak tým zároveň nadobudol vedomosť o tom, že žalobca má záujem sa aj ďalej brániť, a že má záujem o ten spoluvlastnícky podiel, a on si počkal na právoplatnosť, prevzal doložku právoplatnosti, a obratom urobil úkon, ktorým všetky úkony na strane žalobcu zmaril. Žalobca pritom priznal, že došlo k chybe na jeho strane, čo však nič nemení na fakte, že tam ten úmysel preukázaný bol, a znovu zopakoval, že nesúhlasí s názorom, že ostatné navrhnuté dôkazy nesúvisia s predmetnou vecou. Uvedené dôkazy posilňujú skutkové tvrdenia a dôkaznú situáciu žalobcu v tom zmysle, že ak tak žalovaný v 1. rade konal v iných prípadoch spolu so žalovaným v 2. rade, tak takto nepochybne konali aj v tomto prípade. Preto je tiež potrebné vypočítať ako svedkov osoby vystupujúce v týchto iných konaniach. Žalovaní sa takéhoto konania dopustili mnohokrát v priebehu roku 2021, minimálne päťkrát, a aj vo vzťahu k pani O.. Ďalej žalobca uviedol, že je realitný maklér, a že začal túto prácu vykonávať niekedy v roku 2019 až 2020. Na základe toho zistil v katastri, že ten pozemok, ktorý D. D. vlastnil je prevedený na D. D., a že je v ich spoluvlastníctve, a že on sa môže toho podielu domáhať. Žalobca preto navštívil pána D. na Nešporovej ulici s tým, že mu ponúkol pri bráničke na prvom stretnutí 10 eur za 1 m², ktorú on odmietol, a o nejaký čas si znovu volali alebo sa stretli, to už si žalobca nevedel spomenúť a D. D. mu pritom povedal, že jeho požiadavka ohľadne toho pozemku je 35.000 za tých 620 m². Keďže však žalobca medzitým zistil, že žalovaný v 1. rade kúpil uvedený podiel za 260 eur, tak išiel za svojim zástupcom a začali to riešiť, nakoľko suma 35.000 eur nebola pre neho akceptovateľná. Žalobca odmietol, že by sa sám obohacoval pri predaji pozemkov, vedľajších susedných parciel, oslovili ho totiž majitelia pozemkov, ktorí ich nevedeli predať s tým, že či by im v tom nepomohol, čo on urobil. Rodinný dom a pozemky vo H. žalobca vlastní na základe toho, že jeho ujček mal nejaké podlžnosti na sociálke alebo iných inštitúciách a on svoju rodinu zachránil. Vyplatil im dlhy a nechal to pre nich. Žalovaný v 2. rade mu na osobnom stretnutí povedal, že oni si tam idú postaviť chatu, s tým že prístupovú cestu si dajú vybudovať z druhej strany. Žalobcovi nejde v súvislosti s týmto podielom o obohatenie. Jeho teta a ujček tam dlhé roky na poli robili, bolo to ich dedičstvo, a to je jeden z dôvodov, pre ktorý sa rozhodol, že bude bojovať dokonca, dokiaľ sa to neuzavrie. Žalovaní chodia po domoch, od domu k domu a skúšajú s ľuďmi dojednať zmluvy. Žalovaní súd v spore s viacerými osobami z obce Vlašky. Žalobca ďalej navrhol vykonať dokazovanie listinami, a to informáciami z katastra o tom, koľko nehnuteľností vlastní žalovaní v 1. a 2. rade, minimálne v obci Vlachy a aj vo všetkých ostatných katastrálnych územiach, pretože sa domnieva, že ide o desiatky spoluvlastníckych podielov na rôznych listoch vlastníctva a rôznych katastrálnych územiach. A tieto dôkazy žiadal, aby ich súd vyhodnotil v súvislosti s ostatnými dôkazmi o tom, že žalovaní v 1. a 2. rade postupujú obdobne aj v iných prípadoch, t. z. že vedome skupujú spoluvlastnícke podiely minimálne v tejto obci, ale aj v iných v rámci celého okresu, čo by bol akýsi nepriamy dôkaz z reťaze nepriamych dôkazov na preukázanie ich skutkových tvrdení, že existoval priamy úmysel aj pri uzavretí tejto darovacej zmluvy zmariť právo žalobcu vyplývajúce z predkupného práva, a taktiež navrhol vykonať pripojený spis sp. zn. : 11C/47/2021, a to minimálne v rozsahu podanej žaloby a rozsudku, a zotrval aj na dôkazných návrhoch uvedených v žalobe a v replike, teda najmä aby boli predložené kúpne zmluvy, na základe ktorých nadobudol žalovaný spoluvlastnícke podiely, ktoré následne boli darované. Vo svojej výpovedi žalobca uviedol, že aj keď nebol úplne jednoznačný, tak potvrdil, že komunikoval so žalovanými v priebehu celého konania a dokonca to potvrdili aj samotní žalovaní, či tá komunikácia prebiehala tak, že ich odchytil pred domom alebo telefonicky alebo iným spôsobom, a táto komunikácia nesporne prebiehala po celú dobu od porušenia predkupného práva až po podanie žaloby v tejto veci, čo svedčí v jeho prospech. Pričom A svoju vlastnú výpoveď žalobca vyhodnotil tak, že vypovedal spôsobom akoby nebol nabíňovaný alebo pripravený alebo že by účelovo išiel uvádzať nejaké skutočnosti, o ktorých by si bol vedomý, že nie sú pravdivé, naopak (pokračoval žalobca v hodnotení svojej výpovede) ide o veľmi spontánnu výpoveď, a síce si nevedel spomenúť, kedy presne došlo ku komunikácii, ale vedel, že v tom období žalovaných kontaktoval, a keby aj vypovedal účelovo alebo nepravdivo, tak by uvádzal aj details, napr. vymyslel by si telefonický hovor z určitého dňa. Žalobca teda vyhodnotil, že vo svojej výpovedi potvrdil, že táto komunikácia prebiehala aj v čase medzi 6. 1. a 27. 1. 2021, a čo sa týka výpovede žalovaného v 2. rade tak túto žalobca vyhodnotil tak, že aj s ohľadom na postoj žalovaného a opakovaným zmenám toho, čo povedal alebo nepovedal, a keď raz aj za pomoci žalovaného v 1.

rade uviedol, že si pamätal, že bol kontaktovaný zo strany žalobcu a potom si už na to nepamätal, alebo keď raz uviedol, že si nepamätal, že komunikoval v roku 2020 so žalobcom, ako aj s právnym nástupcom, a potom uviedol, že to vylučuje, že to nebola pravda, že s ním nekomunikoval, by mala byť jeho výpoveď vyhodnotená ako pomerne účelová výpoveď. Kľúčová je však výpoveď žalovaného v 1. rade, keď tento sa vyjadroval takým spôsobom, že nevedel hodnoverne a zmysluplne vysvetliť čo sa tam vlastne dialo, prečo uzatvoril tých 5 darovacích zmlúv, ktoré sám do konania predložil. Žalovaný v 1. rade uvádzal, že žalovaný v 2. rade potreboval nejaké podiely na poľovníctvo a skupuje len lesné pozemky, hoci pritom pozemok v tejto veci je stavebným pozemkom a nemá s lesom nič spoločné. Žalobca v ďalšom priebehu pojednávania sám výslovne potvrdil, že boli položené aj otázky, ktoré pôvodne súd označil ako neprípustné, pričom však žalovaný v 1. rade sa vyjadril k týmto otázkam spôsobom, že sa k nim vyjadriť nechce, napr. ku okolnosti že zobchodoval spoluvlastnícky podiel pani O. za desiatky tisíc eur v prospech niekoho iného, a teda, že na tom mal finančný prospech desiatky tisíce eur, keď predtým porušil predkupné právo. Žalovaný v 1. rade pri svojej výpovedi neuvádzal žiadne konkrétne, a nevedel hodnoverne vysvetliť, prečo uzatvoril 5 zmlúv, a prečo nie jednu zmluvu a pod.. Žalovaný v 2. rade pritom uviedol, že darovacia zmluva v tejto veci mala byť uzatvorená predtým ako ho kontaktoval žalobca. Žalovaný v 1. rade naopak uviedol, že ho to napadlo až potom ako mu bolo doručené uznesenie o zastavení konania. Žalobca sa stotožnil s tým, že pri posúdení, ktorá z výpovedí, teda, či výpoveď žalobcova alebo výpoveď žalovaného v 2. rade je hodnovernejšia, je veľmi náročné, ale poukázal na to, že rozhodujúci je motív, prečo malo dôjsť k uzatvoreniu napadnutej darovacej zmluvy, ktorý v sebe zahŕňa už samotný úmysel, pretože ak mal niekto motív, tak podľa žalobcu musel mať aj úmysel. Pokiaľ ide o hodnovernosť, tak kým on pri svojej výpovedi nemal snahu prekrúcať alebo uvádzať účelové skutočnosti, aby si privodil úspech v spore, a teda ani nefabuloval, pretože uviedol len veci, na ktoré si pamätá, tak to svedčí o tom, že vypovedal pravdu, a že túto pravdu nijako nechcel pozmeniť, a že táto jeho výpoveď je autentická a zodpovedá skutočnému stavu. Pokiaľ ide o výpoveď žalovaného v 2. rade, poukázal na to, že táto bola podivuhodná v tom, že žalovaný raz uviedol nejakú neurčitú skutočnosť, potom ju opravil a uviedol inú skutočnosť. Dokonca došlo aj k pochybnostiam o protokolácii, ktorá sa musela následne odstraňovať a v rámci odstraňovania pochybností zase žalovaný v 2. rade potvrdil, že povedal vec, ktorú predtým uviedol, že ju nepovedal. A v tomto kontexte je potrebné vnímať hodnovernosť jeho výpovede, a to aj s ohľadom na obsah výpovede žalovaného v 1. rade, kde sa podľa žalobcu zásadným spôsobom odchyľili, najmä čo sa týka komunikácie ohľadom uzatvorenia darovacej zmluvy, kde žalovaný v 2. rade uvádzal, že o tomto úmysle ho žalovaný v 1. rade upovedomil už dávno predtým, možno rok dva predtým, hoci neuviedol kedy presne, ale že to bolo ešte predtým ako došlo k sporu, ako ho oslovil sám žalobca, čiže žalobca mal za to, že ak raz potvrdil, že ho žalobca kontaktoval ohľadom tejto veci a komunikoval s ním, tak musel mať za to, že žalovaný v 1. rade mu ten úmysel previesť predmetný podiel predniesol ešte pred touto okolnosťou, čo je podľa žalobcu dosť zásadná skutočnosť, pretože sa to stalo pred 3 rokmi. Pokiaľ sa vo výpovedi žalovaného uvádzali nejaké okolnosti týkajúce sa urbáru, tak vo vzťahu k predmetnému vlastníckemu podielu je to vec, ktorá je podľa žalobcu účelová a vyfabulovaná, pretože ak by aj bolo pravdivé jeho tvrdenie o tom, že tento konkrétny pozemok mal byť nejakým spôsobom prospešný pre urbár, ktorého je predsedom, tak by nedošlo k darovaniu na D. D., ale došlo by k prevodu toho podielu na urbár, pričom nie je pravdivé tvrdenie, že urbár ako právnická osoba sám o sebe nemôže nadobúdať nehnuteľnosti, ktoré nie sú spoločnými nehnuteľnosťami, pretože urbár sám o sebe je samostatná právnická osoba, ktorá môže byť takisto subjektom vlastníckeho práva podľa zákona o pozemkových spoločnostiach. Keby urbár potreboval ten podiel na pozemku, tak si ho mohol kúpiť ako právnická osoba od D. D., a tento by ho nepotreboval darovať D. D. len preto, že je predseda urbáru, a nakoniec aj tento vlastnícky vzťah by urbáru sám o sebe neumožňoval žiadnu dispozíciu v správe s týmto spoluvlastníckym podielom, a preto aj toto tvrdenie žalovaného svedčí o vyfabulovanosti a účelovosti jeho výpovede. Rovnako účelovo bol podsúvaný dôvod vlastníctva podielu v obci Vlacha, pre jeho účasť v poľovníckom združení. Podľa výpisov z katastra má žalovaný týchto podielov dostatočne veľa, čiže aj v tomto kontexte to nevyznieva ako hodnoverný údaj. Poukázal tiež na krátke časové odstupy medzi darovaniami, ku ktorým došlo v januári, februári, marci, máji a novembri 2019, a keby bol úmysel žalovaných čestný, tak by bolo možné ťažko predpokladať, že by investovali také peňažné prostriedky do správnych poplatkov na katastri a na prípravu zmluvy, aby vyhotovili šesť zmlúv namiesto jednej. To sa má podľa žalobcu tiež vyhodnotiť ako účelová záležitosť. Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré navrhol vykonať žalobca, a ktoré sa týkajú spomínaného modus operandi praktikovaného zo strany žalovaných, ktoré boli predmetom iných súdnych konaní, tak tieto návrhy na vykonanie dokazovania boli urobené preto, aby sa urobil obraz o tom, ako žalovaní postupovali v iných prípadoch, a z toho sa vyvodil záver, či mohli alebo nemohli mať tento úmysel aj v predmetnej veci. Podľa žalobcu bolo preukázané, že žalovaný v 1. rade porušil predkupné právo

žalobcu, a bolo preukázané, že najprv došlo k jednému konaniu sp. zn. : 10C, potom k druhému súdному konaniu sp. zn. : 6C, pričom v rámci druhého súdneho konania bol žalobca úspešný, a súd povedal, že jeho predkupné právo porušené bolo, a že žalovaný v 1. rade je povinný uzatvoriť s ním kúpnu zmluvu, a to za nejakých podmienok, čo má tiež zásadný význam na posúdenie hodnovernosti, keď žalovaný v 1. rade si v prvom konaní prevzal žalobu, neodkladné opatrenie, odvolal sa voči neodkladnému opatreniu a v tomto odvolaní dokonca uvádzal skutočnosti, že on vlastne ani nemal úmysel nadobudnúť ten spoluvlastnícky podiel, že to nikdy nechcel, že to bola chyba v zmluve. Aj v tomto kontexte je podľa žalobcu potrebné prihliadať na hodnovernosť a pravdivosť jeho výpovede alebo tých skutočností, ktoré uvádzal. V prvom konaní sa bránil, aktívne preberal zásielky uznesenia, a v konaní 6C, keďže vedel, že vlastne už zmaril to právo žalobcu sa domáhať tohto predkupného práva v tomto konaní, bol absolútne pasívny. Neprevzal jedinú zásielku, nebol na žiadnom pojednávaní, neprevzal rozsudok, pretože v tom čase vedel, že je to jedno. Teda aj tá jeho pasivita v konaní 6C svedčí o tom, že v tom čase už si bol vedomý a bol si istý, že sa mu s tým podielom nemôže nič stať. Žalobca ďalej vyjadril presvedčenie, že žalovaný v 1. rade si zistil na podateľni, či bola alebo nebola podaná ďalšia žaloba, pretože 27. 1. mu bola doručená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o zastavení konania, a ten istý deň bola podaná nová žaloba práve z dôvodu prekážky litispendencie, keďže skôr tá žaloba byť podaná nemohla a žalobca bol presvedčený, že žalovaný v 1. rade si to zistil, či taká žaloba bola podaná alebo nebola podaná, a práve z toho dôvodu, že zistil, že bola podaná, tak ešte skôr ako súd vykonal iné procesné úkony v rýchlosti uzatvoril darovaciu zmluvu, aby zmaril akékoľvek ďalšie možnosti žalobcu. Žalobca však uznal, že sú to tvrdenia, ktoré on preukázať nevie, ale sú to zaujímavé okolnosti, ktoré by súd mohol zvažovať v rámci posudzovania hodnovernosti výpovedí a zisťovania motívu, že prečo práve dva dni po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania uzatvorili žalovaní darovaciu zmluvu a o ďalšie dva dni na to podali na kataster návrh na vklad. Podľa žalobcu z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva minimálne podozrenie, že takýto úmysel existoval motív a pohnútky žalovaného v 1. rade uzatvoriť takúto zmluvu práve s cieľom zmariť práva žalobcu domáhať sa uplatnených práv z porušenia predkupného práva. Naliehavý právny záujem na podanie tejto veci odôvodnil žalobca aj poukazom na rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorý je právoplatný, a ktorým zaviazal žalovaného v 1. rade na uzatvorenie kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu na pozemku, ktorý je predmetom tohto konania. Bol podaný návrh na vklad tohto rozsudku a kataster toto katastrálne konanie zastavil práve z dôvodu, že darovacia zmluva, ktorú uzatvoril žalovaný v 1. rade so žalovaným v 2. rade 29. 1. 2021 bola podaná na vklad skôr ako bol podaný návrh na vklad z kúpnej zmluvy, ktorá bola potvrdená rozsudkom okresného súdu. Existuje kúpna zmluva medzi žalovaným v 1. rade a medzi žalobcom, avšak táto zmluva nikdy nemôže byť zavkladovaná, čo odôvodňuje naliehavý právny záujem na určenie, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu pozemku, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. H.. Ďalej žalobca uviedol, že keď išiel za D. D., otvoril mu D. D. a povedal mu, že všetky veci rieši za neho on a žalobca mu vtedy povedal, že bolo porušené ich predkupné právo. On mu na to povedal, že o tom vie, a že už mali niekoľko súdnych sporov, a že vedia presne čo ich čaká a žalobca mu vtedy ponúkol tých 10 eur za m², že to chce vyriešiť v rámci rodiny. Žalobca vtedy nevedel, že títo ľudia robia takéto veci. On tie peniaze odmietol, a za nejaký čas mu žalovaný zavolať a povedal mu, že jeho predstava je 35.000 eur za 620 m², čo je niekde na úrovni 56 eur/m², čo však žalobca odmietol. Žalobca zopakoval, že D. D. mu tiež povedal, že si na pozemku ide postaviť chatu. Žalobca vie o tom koľko majú žalovaní súdnych sporov, a čo riešia, a čo chceli robiť a nevyšlo im. Chceli si postaviť chatu na pozemku za 200 eur, avšak to im nevyšlo. Žalobca pritom znova odmietol, že by sa k tomuto pozemku dostal na základe toho, že sa ide obohacovať, on zachraňoval rodinu, ako to už spomínal, vzhľadom na existujúce exekúcie a nedoplatky, ktoré všetky vyplatil, a tým pádom bola polovica domu na neho a polovica pozemku takisto.

7. Žalovaný v 2. rade na pojednávaní 14. 9. 2023 uviedol, že má úplne opačný názor na časové súvislosti, pokiaľ ide o skončenie súdneho konania vedeného pod sp. zn. 10C a pokiaľ ide doručenie doložky právoplatnosti k tomuto uzneseniu, v dôsledku čoho došlo aj k zrušeniu neodkladného opatrenia, a čím strana žalovaných nadobudla logicky presvedčenie, že o tento podiel strana žalobcu už nemá záujem, a preto urobili normálnu darovaciu zmluvu bez akýchkoľvek postranných úmyslov, tak ako aj predtým v minulosti realizovali viaceré darovania, čo vždy bolo v súlade so zákonom. Pokiaľ sa oprávnení z porušeného predkupného práva nedovolali relatívnej neplatnosti, nič potom nebránilo žalovanému v 1. rade ako riadnemu vlastníkovi akokoľvek nakladať so svojim podielom. Žiadny modus operandi popisovaný žalobcom tu podľa žalovaného v 2. rade neexistuje, pričom dodal, že rozporuje všeobecné tvrdenia žalobcu o tom, že vždy keď sa oprávnená strana domohla alebo si uplatnila voči žalovanému v 1. rade nejaký nárok z porušeného predkupného práva, tak ten mal nasledujúci deň previesť tieto podiely.

Ide o všeobecne ničím nepodložené a teda nepreukázané skutočnosti. Odmietol osočovanie žalobcu, že mali žalovaní nejakú babku vytiahnuť z domova dôchodcov. V predmetnej veci sa relatívnej platnosti nikto nedovolal. Práva patria bdelym, a tiež pokiaľ prvé konanie o nahradenie prejavu vôle dopadlo ako dopadlo, nie je to vina žalovaných. Naopak oni čakali na jeho výsledok, a prevádzali svoje vlastníctvo až po jeho skončení, v čom žalovaný v 2. rade nevidel žiaden problém, a zdôraznil, že tam neexistoval žiaden úmysel. Žalovaný v 2. rade vyjadril súhlas s predbežným právnym názorom súdu aj s plánovaným rozsahom dokazovania, a to aj pokiaľ ide o dôkazy, ktoré súd odmietol vykonať. Ani jeden z uvedených prípadov, vrátane toho, kde vystupuje pani O. nemôže byť skutkovo identický s prípadom prejednávanej veci, kde bol preukázaný subjektívny neúmysel, pretože až po zastavení konania a po doručení doložky právoplatnosti k uzneseniu žalovaní konali, a teda reagovali len na predchádzajúce konanie žalobcu. Mohli podať odvolanie voči uzneseniu o zastavení konania, čím by nebola doručená doložka právoplatnosti a žalovaní by nereagovali tak ako konali, teda neuzatvorili by darovaciu zmluvu, a tiež by tým zostalo zachované neodkladné opatrenie, hoci by to odôvodnenie bolo nedôvodné, a nebola by tak vyznačená doložka právoplatnosti, a muselo by byť prejednané a plynula by pritom lehota. V tejto lehote mohli žalobcovia podať aj napriek prekážke litispendencie novú žalobu, ktorá by už aj možno do ukončenia toho konania bola doručená na vyjadrenie a v podateľni by bola prijatá. Žalovaný v 2. rade tiež poukázal na to, že výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola doručená žalobcovi 28. 7. 2020, a súd pritom čakal až do 18. 12. 2020, či predsa len nebude zaplatený počas tých 5 mesiacov, a dokonca sa potom žalobca vzdal práva na podanie odvolania, a tým pádom, čo iné si mohol človek o tom myslieť, len že o toto konanie viac žalobca už nemal záujem. K zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku pritom dochádza len v extrémnych prípadoch, čiže aj z toho si mohol človek vyvodiť len to, že to bolo skutočne úmyslom žalobcu, teda úmyslom, že sa nejde súdiť, že nebude platiť. Odmietol vyjadrenia žalobcu v rámci jeho výpovede a zopakoval to, čo tvrdil od začiatku, že o porušení predkupného práva žalovaný v 2. rade nevedel a ani o záujme, ktorý mal byť prejavovaný medzi 6. a 27., a pritom stačilo len napísať e-mail alebo poslať písomnú výzvu, avšak v preukazovanej rovine nič také neexistuje. Je to len príbeh žalobcu. V každom prípade však došlo k zanedbaniu viacerých krokov zo strany žalobcu. Žalovaný v 2. rade na pojednávaní navrhol svoj výsluch, ktorý však nemôže byť hodnotený ako oneskorený, a to vzhľadom na to, že je to len reakcia na skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi žalobca. Žalovaný v 2. rade tiež odmietol, že by mal na predmetnom pozemku stavať nejakú chatu, toto určite nikdy nikomu neuviedol a má vedomosť, že sú tam traja vlastníci, a keďže sú traja spoluvlastníci, tak by to ani nebolo možné bez dohody s nimi. Ako predsedovi urbáru mu záleží aj na tom, aby tam mali prístup k tomu lesu, lebo keďže sa tie vedľajšie pozemky popredávali, tak tam ten prístup už nie je, čiže aj preto mali záujem o ten podiel, kvôli tomu prístupu a žiadnu chatu na pozemku stavať nechce a ani to neplánoval. Pre vecné posúdenie veci podľa žalovaného v 2. rade nebolo potrebné odročovať pojednávanie. Žalovaný v 2. rade nenavrhol svoj výsluch a ani výsluch žalovaného v 1. rade vo svojich predchádzajúcich písomných podaniach, až na pojednávaní, aj to len preto, že tu vyvstala taká potreba. Pokiaľ ide o predložené výpisy z katastra nehnuteľností žalovaný v 2. rade uviedol, že pokiaľ by mala platiť tá hypotéza alebo ten zlomyseľný modus operandi, že vždy čo nadobudne pri porušení predkupného práva, tak sa toho rýchlo zbavuje a prevedie to na brata, aby zmaril uplatnenie práva z porušeného predkupného práva, tak práve to dokazuje opak. Niektorými darovacími zmluvami, ktorými sa rozhodol darca - žalovaný v 1. rade, že bude disponovať svojimi podielmi, tak tieto previedol. Existuje množstvo iných podielov a iných pozemkov, kde k tomu nepristúpil, preto to nedáva zmysel a logiku, čo vylučuje uvedený modus operandi. Keby sa otvorilo dokazovanie v tomto smere, stovky kúpnych zmlúv, desiatky darovacích zmlúv, stovky ľudí na výsluchoch. Je to už vylúčené len preto, že mu nedaroval všetko, čo vždy nadobudol, ale gro si ponechal. Daroval mu len to, čo uznal za vhodné alebo na čom sa s bratom dohodli. Žalobca má povinnosť tvrdiť, teda uvádzať skutkové tvrdenia, podávať dôkazné návrhy a uniesť dôkazné bremeno. Ide o púhe tvrdenia, ničím nepreukázané, že mal telefonovať medzi 6. a 27. s uvedeným obsahom hovoru, že naďalej trvajú na podiele. Nič také sa nestalo, a je na strane žalobcov, aby navrhovali dôkazy na preukázanie takéhoto tvrdenia. A keby aj 27. 1. získali objektívne, obidvaja, presvedčenie o tom, že strana žalobcu chce ďalej pokračovať, položil si žalovaný v 2. rade otázku, že koľko potom mali čakať, pol roka, rok alebo ešte ďalší rok. Žaloba ako právne zastúpený mal pritom 5 až 6 právnych prostriedkov, ako tomu zabrániť. Namiesto toho spor ukončili a vyvolali dojem, že žalobca o to nemá záujem. Platí pritom zmluvná voľnosť, sloboda nakladať so svojím majetkom, ako žalovaný chce, a žalovaní pritom slušne vyčkávali, potom previedli a teraz to má byť vykladané v ich neprospech. Žalovaný v 2. rade tiež poukázal na to, že nie sú v trestnom konaní, t.j. že nemožno hodnotiť hodnovernosť ako u výpovedí svedkov v trestnom konaní, sú to síce dôkazy, ale obsahujú len tvrdenia účastníkov konania. Civilný sporový poriadok od 1. 6. 2016 je ovládaný určitými zásadami, ktoré majú viesť aj k zrýchleniu konania. Žalobca má určité procesné povinnosti a obzvlášť, keď je právne zastúpený, a jedna z nich

je povinnosť tvrdiť. Môže uvádzať, čo chce, všetko sú to len jeho tvrdenia. Je tu aj povinnosť dôkazná, pričom žalobcovi nič nebránilo navrhnúť ako dôkaz výpis z telekomunikačnej prevádzky o uvedenom telefonickom hovore medzi 6. a 27., teda, či sa vôbec takýto hovor zo strany žalobcu so žalovaným v 2. rade uskutočnil, a až potom by sa mohlo ďalej tápať, čo bolo jeho obsahom, či to boli vyhrážky a pod. Žalobca však takýto dôkaz neoznačil ani nepredložil. V súčasnosti sa snaží ďalšími príbehmi okolo toho nabalenými vyzvať na vyhodnotenie, ktorá zo strán je hodnovernejšia a potom sa prikloniť k jednej z nich. No súd by sa mal prikloniť len k tomu a v závislosti od toho, kto má akú povinnosť v konaní, a nie k tomu, kto má možnosť inými dôkazmi aspoň čiastočne svoje tvrdenie preukázať, a pritom zostal nečinný a nič neurobil. Pokiaľ ide o darovacie zmluvy bolo zo strany žalobcov pri nich tiež tvrdené, že pri všetkých bolo porušené predkupné právo pôvodných spoluvlastníkov. Žalovaný v 1. rade bol osočovaný, že toto predkupné právo porušil, a že on je strojca všetkého. Ani pri jednej z darovacích zmlúv, konkrétne z 12. 2. 2021, 26. 3. 2021 a 6. 5. 2021 nebolo pritom žalobcom preukázané, že malo byť porušené predkupné právo, že v týchto prípadoch sa oprávnený spoluvlastník mal voči žalovanému v 1. alebo 2. rade domáhať uskutočnenia ponuky na prevod, a že následne, ak také ponuky boli, tak že okamžite alebo v nejakej krátkej časovej súvislosti pristúpil žalovaný v 1. rade k tomu, že ho prevádzal bratovi tak ako bolo žalobcom uvedené. Pokiaľ sa aj navrhli vykonať ako dôkazy kúpne a iné zmluvy, na základe ktorých žalovaný v 1. rade nadobudol spoluvlastnícke podiely, a následne ich previedol darovacími zmluvami, tak pokiaľ by aj boli vykonané, tak by tam boli uvedené podiely, cena, strana prevádzajúceho a strana nadobúdateľa, ale tam by sa o porušení predkupného práva aj tak nič neuvádzalo, a teda v tomto smere nebol navrhnutý žiaden dôkaz. Strana žalobcu tiež nepreukázala, že napriek tomu, že po doručení uznesenia o zastavení konania mali záujem ďalej pokračovať, že tento záujem tlmočili, a to či už žalovanému v 1. rade alebo žalovanému v 2. rade. Žalobca opakoval, že porušiť predkupné právo mal žalovaný v 1. rade a aj ten úmysel pri darovacej zmluve sa vzťahoval len k žalovanému v 1. rade, avšak keby aj konal zlomyseľne žalovaný v 1. rade, tak nebolo preukázané, že tak zlomyseľne konal aj jeho brat. Ďalej, nielen žalovaný v 2. rade nadobúdal podiely od svojho brata, ale aj jeho sestra D.. Boli aj iné prevody, u ktorých vôbec nedošlo k porušeniu predkupného práva alebo aj keď došlo nebol nikdy vyzvaný na uskutočnenie ponuky na prevod. Boli aj prípady, kedy priamo žalovaný v 2. rade nadobúdal podiely od ľudí, a teda nie týmito komplikovanými scenármi, že najprv to nadobudne žalovaný v 1. rade, a potom keď sa niekto ozve, tak to rýchlo nadobudne žalovaný v 2. rade. Na strane žalobcu je dôkazná núdza, ktorej neunesenie však nie je možné prečítať v neprospech žalovaných. Za situácie dvoch protichodných tvrdení, síce v účastníckych výpovediach, teda formalisticky ponímaných ako dôkaz, nemožno dôjsť k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal zlý úmysel na strane žalovaného v 2. rade pri nadobúdaní tohto podielu. Najmä za okolností pôvodného konania 10C o úkonoch, ktoré tam boli vykonané, resp. ktoré mohli byť a neboli vykonané, musí platiť stará rímska zásada práva patria bdelym. Žalobca mal 5 až 6 právnych prostriedkov ako zabrániť, aby nedošlo k prevodu. Absolútna neplatnosť má byť až úplne krajná možnosť podľa judikatúry ústavného súdu. Názor žalobcu je teda absolútne nepreukázaný a nedôvodný, a preto navrhoval žalovaný v 2. rade žalobu zamietnuť.

8. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní konanom 14. 9. 2025 uviedol, že tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaní majú mať nejaký modus operandi a pod. sa nezakladajú na pravde. Jednou z činností, ktoré žalovaný v 1. rade má je totiž hospodárenie v lesoch. Skupuje lesy, má stovky hektárov lesa, brat má lesnícku školu vo Zvolene a stará sa o tieto lesy po odbornej stránke. Žalovaný v 1. rade má zase ekonomickú školu a zabezpečuje kúpu lesov a administratívnu stránku. Takto kúpili aj podiely v urbári Vlásky, a nie spôsobom ako to prezentuje žalobca, že vykupovali od starých ľudí. Vykupovali od podielnikov v pozemkovom spoločenstve. Ak niekde má podiel v lesoch, tak sa snaží získať celok, a ľudia ak majú záujem, tak predajú, ak nemajú záujem, tak nepredajú. Nie je to tak, že on si vyberá ľudí, že ide za nejakým starším človekom, to za prvé, a za druhé ceny, za ktoré kupoval podiely v urbári Vlásky a aj inde, ktoré sú popod vysoké napätia a pod. boli ďaleko nad trhovú cenu a vysoko nad vyhláškou, ktorá pre účely vyrubovania daní stanovuje ceny jednotlivých pozemkov v jednotlivých katastrálnych územiach. Čo sa týka darovacích zmlúv, tak žalobca sa snažil spomenúť iba tie, ktoré mu vyhovujú a vôbec nespomenul, že už v roku 2019 vystavil darovacie zmluvy na sestru, na brata, dávno predtým ako sa ktokoľvek ozval. Odmietol osočovanie, že od starých ľudí vykupujú podiely a potom sa snažia spoluvlastníkom ich predať, pretože on iba kupuje, a za tým účelom oslovuje ľudí a v urbároch sú dosť často aj starší ľudia spoluvlastníkmi, a preto logicky vykupuje aj od nich, ale nikdy sa nestalo, že podiely, ktoré kúpil niekomu neponúkal. Jedine, ak niečo kúpil a potom niekto iný z nejakého dôvodu tie podiely chcel od neho kúpiť, tak ako tomu bolo v prípade, čo sa týka Okoličného, v súvislosti s pani O.. Teda žalovaný v 1. rade kupuje, avšak aktívne nechodí a nepredáva podiely spoluvlastníkom, a tí

Ľudia, ktorí mu predajú sú väčšinou radi, že sa im to vôbec podarilo predáť, pretože v tých urbároch im nič nevyplácajú za ich podiely, a takto z toho aspoň mali nejaké peniaze ako prilepšenie k dôchodku, a veľakrát keď predávajú určitý podiel urbári, chcú predáť už aj iné, chcú proste predáť všetko, čo majú, a navrhnu to dať do zmluvy a on to kúpi. I keď jemu je to v podstate veľakrát na škodu, pretože sú to rôzne výmole a pozemky popod vysoké napätia, a aj z tohto titulu, aj tu nakúpil podiel na pozemku tak, že kúpil podiel v urbári a ten pán trval na tom, že chce predáť aj iné podiely. Takže z tohto titulu vykúpil. Väčšina ľudí až 99 % je spokojných s predajom. Samozrejme niekedy sa ozvú ako bolo spomínané aj v prípade tej pani, že ju dotiahli z nejakého ústavu, avšak pani bola v skutočnosti rada, jej vnučka bola nespokojná, lebo si myslela, že to zdedí, a takto mala pani aspoň na prilepšenie k dôchodku, a nikto to ani nerozporoval, a na súd nešla žiadna žaloba. Pričom keď vnučka uvidela, že to kúpili za také ceny ako od ostatných, tak aj ona bola spokojná. Žalovaný v 1. rade zdôraznil, že kupuje, lebo chce vlastniť a predáva len výnimočne, keď niekto nástojí, že chce kúpiť, aktívne však neponúka spoluvlastníkom ako to tu bolo naznačené, že ide za násobok predávať. V tomto prípade sa uvedený pán iniciatívne ozval, že on chce kúpiť, on prišiel s cenou 10 eur za m², ale následne keď sa išlo na kataster a zistil, že žalovaný v 1. rade kúpil za nižšiu cenu, tak sa mu to nepáčilo a namiesto toho, aby žaloval o neplatnosť takejto zmluvy, tak chamtivo, pretože je realitný maklér a vedel, že vedľajší pozemok predal záujemcom za 40 eur a vedel, že tu môže bezpracne prísť k zisku, tak sa nesnažil zneplatniť túto zmluvu, aby to išlo do pôvodného vlastníctva. Žalovaný v 1. rade pritom ponúkol, a bolo to spomenuté aj v prvom konaní v roku 2020 z jeho strany, že bol ochotný urobiť v tomto duchu kroky a vrátiť podiel, avšak žalobcom sa to nepáčilo a chceli tomu zabrániť. Pretože žalobca to chcel, lebo sa mu zdalo, že je to výhodná kúpa získať to takto, a z tohto dôvodu sú aj stranami na tomto pojednávaní. Žalovaný v 1. rade žalobcu pritom nekontaktoval, on kontaktoval jeho, že chce kúpiť. A keď zistil aká bola cena, tak zrazu to už nechcel kúpiť za 10 eur, tak ako to pôvodne ponúkal, ale zrazu to chcel kúpiť za tú cenu, ktorá bola omnoho nižšia. Cena pozemku závisí od viacerých okolností vrátane toho, či pozemok je v ochrannom pásme. Tento pozemok bol v ochrannom pásme, avšak žalobca to vnímal ako maklér, že by sa mu to podarilo predáť ako susedné stavebné pozemky, a títo ľudia aj teraz majú problémy, ťahajú sa po súdoch, lebo chcú stavať v ochrannom pásme a žalobca ich na to neupozornil. To, že by mali žalovaní založenú podnikateľskú činnosť na tom, že skupujú od starých ľudí za lacný peniaz, a potom ponúkajú spoluvlastníkom za veľký peniaz je klamstvo. Nie je pravda, že darovacie zmluvy boli uzatvorené len tam kde sa niekto ozval. V ostatných prípadoch boli darovacie zmluvy uzatvorené ešte predtým ako sa ktokoľvek ozval. Len v jednom prípade, aj to až po uzatvorení darovacej zmluvy. Prejednávaná vec je jediným prípadom, kedy sa niekto ozval na uplatnenie predkupného práva predtým ako uzatvorili darovaciu zmluvu. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol, že pokiaľ žalobca hovorí, že raz kontaktoval žalovaného v 1. rade a raz žalovaného v 2. rade, tak on zvykol žalovaných kontaktovať troma spôsobmi, telefonicky, osobne, teda tak, že človek ide normálne po ulici a druhý ho zastaví, a za tretie takým spôsobom, že sa na človeka zavesí, keď ide na aute cez mesto, sleduje ho k domu a pred tým domom stojí v aute a pozerá alebo ide neočakávane pred dom, zaparkuje a čaká pred bráničkou, kým človek nevyjde. Toto sa stalo za posledné obdobie aspoň desaťkrát. Žalovaní uvažovali, či aj kvôli tomu nedajú podnet na políciu na obťažovanie, pretože to nie je úplne bežné. Týmito spôsobmi ich žalobca kontaktuje a v uvedenom období ich však nekontaktoval, nekontaktoval ani žalovaného v 1. rade, ani žalovaného v 2. rade. Peniaze a majetok drží žalovaný v 1. rade, a brat iba vykonáva činnosti v lese, prípadne ho pošle niekde k zmluve na podpis, teda on o ničom nerozhoduje. Vlastníkom je žalovaný v 1. rade, a on sa nemohol vyjadriť, či má alebo nemá záujem, maximálne ho kontaktoval a podal mu informáciu, že je spoluvlastník, ktorý má záujem kúpiť. Teda žalobca ich nekontaktoval, a ak ich kontaktoval, tak väčšinou bol v kontakte s bratom alebo aj so žalovaným v 1. rade, pretože niekedy zdvihne telefón v kancelárii aj on alebo naopak. Brat niekedy zdvihne telefón a ani nevie s kým komunikoval, lebo nevie, kto bol na druhej strane linky. Na sto percent ich však žalobca nekontaktoval nijakým z týchto troch spôsobov, ktoré on zvykne praktizovať. Pokiaľ ide o zmenu predbežného právneho posúdenia na základe výpovede žalobcu, ktorá výpoveď bola o tom, že ich kontaktoval, že vedeli o jeho záujme žalovaní, tak platí, že určite nie žalovaný v 1. rade a brat tiež nie, ale hlavne brat nebol vlastník. On býva obyčajne kontaktovaný, pretože je predsedom pozemkového spoločenstva. Každý z nich rieši to, v čom sa vyzná. Žalovaný v 2. rade rieši les a žalovaný v 1. rade rieši právno-ekonomické veci, takže brat maximálne mohol podať informáciu o tom, že je tu záujemca, ktorý má záujem kúpiť podiel, ale on ich nekontaktoval, nevedeli, že majú žalobcovia záujem. Pretože to je logické, keď človek vidí ako bojovali, a potom príde rozhodnutie, že je to ukončené, tak sa tomu nechce veriť. Ale oni čakali až na právoplatnosť, práve preto, lebo si mysleli, že žalobcovia sa odvolajú alebo niečo pod., lebo vždy sa dá niečo robiť. Žalovaný v 1. rade nemohol uveriť, že žalobcovia polroka bojovali otravovali, sledovali ich autom a potom nezaplatia súdny poplatok, pretože poplatok bol vyrubený a 5 mesiacov ho nezaplatili, a čo si potom mal myslieť žalovaný o tom, že či majú záujem. Všetko čo povedal

žalobca je čistá fabulácia, rozprávka. Nemá preto žiadne dôkazy, ide len o jeho tvrdenia. Sú to všetko klamstvá, a tiež je klamstvo to, že predtým žalovaný v 1. rade na základe x zmlúv kúpil, a ďalej posunul, a tiež že ho niekto iný kontaktoval v iných prípadoch, a keď ho kontaktoval, tak žalovaný v 1. rade daroval. Tiež je klamstvo to, že tento pán za žalovanými chodil. Keby bol aktívny od začiatku, ale až potom keď nezaplatili poplatok a bolo zastavené konanie a videl, že darovali až potom sa začal aktívne ukazovať a dobiedať a otravovať im život. Nie je to tak ako sa snaží žalobca prezentovať, že on priebežne stále chodil. On sa aktivoval až potom keď videl, že to ide zlým smerom, že je to stratené. Stratené to bolo preto, že si neboli schopní ustrážiť termín na zaplatenie súdneho poplatku, 5 mesiacov ho nezaplatili a potom sa vyhovárali, že to bolo nedopatrením, že je to chyba systému a pod., to však žalovaný v 1. rade vyhodnotil ako neschopnosť a babráctvo. Žalobca mal pritom možnosť všetko vysporiadať. Je tiež klamstvo ak žalobca tvrdí, že nechcel vrátiť podiel. Aj v tom prvom spise, kde bola žaloba, vyjadrenie k odvolaniu proti neodkladnému opatreniu, čo išlo do Žiliny, tak aj tam bolo uvedené, že kontaktoval pôvodného spoluvlastníka pána J. a chcel mu podiel vrátiť, nech si to oni medzi sebou v rámci svojej rodiny vysporiadajú. Avšak žalobca nechcel, aby to bolo tak, chcel podiel získať, a preto zvolil postup ako zvolil, ktorý ich dostal tam, kam ich dostal. Mohli totiž podať žalobu, na základe ktorej by sa stala zmluva neplatnou, a všetko by sa vrátilo do pôvodného stavu a vec sa mohla vysporiadať, avšak on zo zisťujúcich dôvodov to chcel získať len za takú sumu za akú to získal žalovaný v 1. rade, ale pritom žalovaný v 1. rade to získal v rámci celého balíka rôznych iných pozemkov a podielov, a pretože on to stále bral ako pásmo lesa, ktorý im zabezpečuje prístup do urbára a nie pre urbár podielnikov, ale im ako vlastníkom, súkromným osobám. Oni totiž majú prístup k tomu urbáru, kde vlastní väčšinu, pretože žalovaný v 1. rade je najväčší podielnik a vlastní 40 % hlasov podielov známych vlastníkov. Chcel, aby mal on a jeho rodina prístup, nechcel riešiť nejaký prístup na pozemok pre sto iných ľudí. Žalobcu označil žalovaný v 1. rade ako zisťujúceho človeka, ktorý chcel veci riešiť nefér. Žalobca má pritom plno tvrdení a 0 dôkazov, a preto sa uchyluje ku klamstvám, pričom nemá ani dôkaz o tom, že by kontaktoval žalovaných, že by s nimi komunikoval (okrem prípadu, že ich sledoval autom), ale tam nebola z jeho strany komunikácia. Na výzvu za žalobu nezaplatili poplatok, ťahajú tri roky po súdoch žalovaných a snažia sa prezentovať, že žalovaný v 1. rade je zlý človek. Žalovaný v 1. rade poukázal na to, že v rámci pozemkových úprav, kedy štát ponúka spoluvlastníkom výkupné ceny, tak tieto ceny sú desaťnásobne nižšie ako tie, ktoré ponúkal žalovaný v 1. rade ľuďom. Nie je jediný človek, ktorý by nebol spokojný s kúpnu cenou, za ktorú žalovaný v 1. rade od neho podiel vykúpil. Väčšinou sa obracajú len takýto spoluvlastníci, ktorí sú leniví, nechodia a potom keď vidia, že sa niekomu niečo podarilo kúpiť, tak zrazu ich napadne, však aj oni to mohli kúpiť, a to je presne tento prípad. Žalobca urobil minimálne 150 až 200 kúpnych zmlúv a ani v jednom prípade sa nikto neozval. Toto je jediný prípad, kedy sa ozvali písomne, že pokiaľ niečo vlastnil, že to chcú previesť. Tie ďalšie dva prípady, ktoré žalobca spomínal, tak tam až po prevode sa začali ozývať. Žalobca mal možnosť 10 rokov ich vykúpiť od svojej rodiny. Podvodníci sú pritom oni, pretože podvodom tvrdia rôzne veci, ktoré nie sú pravda, pričom sú na to dôkazy. Žalobca sa snažil vykresliť žalovaného v 1. rade tak, že robí zle a opakovane realizuje machinácie a pritom za 20 rokov je toto jediný prípad, kedy ho niekto napadol, pokiaľ niečo vlastnil. Okrem toho bol ešte aj ten jeden prípad týkajúci sa pani O., ale táto pani sa až potom zobudila, ale nie pretože by ona sama chcela. Ona bola rada, že mala peniaze, že to od nej niekto kúpil, lebo z toho urbáru nemala 10 rokov žiadnu dividendu. Žalovaný v 1. rade predovšetkým kupoval ten les, ale popritom mu predali aj rôzne lúky. Žalovaný v 1. rade pritom nepozeral na jednotlivé parcely, kúpil to preto, že chcel kúpiť ten podiel v urbári. Žalovaný v 1. rade sa snažil predávajúceho kontaktovať, a je to aj v dokumentoch. Žalovaný v 1. rade kúpil za posledných 5 rokov pozemky, resp. podiely od stoviek ľudí. Žalovaný v 1. rade nevedel uviesť, či rešpektuje predkupné právo alebo nie, on sa ich na to nepýtal, je to ich povinnosť, a za tie tri roky ochrannej lehoty, ktorú im dáva Občiansky zákonník sa neozval žiaden spoluvlastník, len títo sú jediní. Vykupujú lesné pozemky, čo najviac, pretože to potrebuje kvôli prístupu a k svojej činnosti, tá suma 35.000 eur, o ktorej hovoril žalobca je nezmysel. Je to klamstvo, žalobca má len tvrdenia a žiadne dôkazy. Žalovaný v 1. rade má pritom plno dôkazov, a pokiaľ ide o ďalšie zmluvy, z ktorých sa snaží navodiť, že je to opakovaná činnosť, tak ten jeden prípad, tá pani O., ona to však nechcela, nahuckala ju firma. Žalovaný v 1. rade má tisíce pozemkov a ani nevie kde ich má, pretože sú len obslužné k tým lesom.

9. Na pojednávaní konanom 15. 5. 2025 žalobca uviedol, že katastrálne konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy z 29. 1. 2021 uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade prebiehalo do právoplatnosti povolenia vkladu rok a pol z tohto dôvodu, že kataster mal vedomosť o podanom návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Následne, po právoplatnom skončení súdneho konania bol podaný žalobcom návrh na vklad z kúpnej zmluvy, z toho rozhodnutia súdu ktorým bol nahradený prejav vôle žalovaného v 1. rade uzatvoriť kúpnu zmluvu so

žalobcom. Kataster sa potom po dlhú dobu vysporadúval s tým, že ktorý návrh na vklad z uvedených dvoch návrhov má prednosť, a nakoniec sa s tým vysporiadal tak, že to je návrh na vklad na základe darovacej zmluvy, keďže ten bol podaný skôr. Pokiaľ ide o konanie sp. zn. : 6C/1/2021, o nahradení prejavu vôle, tak tam podľa názoru žalobcu konajúca sudkyňa nevedela o skutočnosti, že bol predtým podaný na kataster návrh na vklad na základe darovacej zmluvy z 29. 1. 2021, pretože tam také skutkové tvrdenie v konaní nebolo produkované. Žalovaný bol pritom v tomto konaní úplne nečinný, nezúčastňoval sa úkonov a ani pojednávania, nevyjadroval sa, a teda ani z jeho strany k produkovaniu takéhoto skutkového tvrdenia nemohlo dôjsť. A pokiaľ si žalobca pamätá, tak on takúto skutkovú okolnosť v tomto konaní 6C ani neuvádzal. Následne žalobca spresnil, že súd v konaní sp. zn. : 6C/1/2021 určite nemal k dispozícii tú darovaciu zmluvu z 29. 1. 2021, pretože vtedy ani sám žalobca nevedel bližšie okolnosti ohľadne tohto právneho úkonu, žalobca len videl vyznačené V-čko na liste vlastníctva, a ani potom vo veci samej sa v rámci konania 6C nedokazovala táto darovacia zmluva, a ani samotný katastrálny spis. Žalobca poukázal na zmätočnosť posledného predbežného právneho posúdenia vo veci, keď súd najprv v úvode konštatoval aktívnu a pasívnu vecnú legitímáciu, ako aj naliehavý právny záujem, a následne v ďalšom priebehu tohto predbežného právneho posúdenia dospel k záveru, že tu nie je daná pasívna vecná legitímácia, pretože žalovaný nebol aj I. J. ako predchádzajúci spoluvlastník, čo viedlo k prekvapivému súdnemu rozhodnutiu vo veci pre žalobcu. Následne žalobca poukázal aj na ďalší dôvod zmätočnosti predbežného právneho posúdenia, keď v rámci predbežného právneho posúdenia na predchádzajúcom pojednávaní súd deklaroval, že považuje za relevantnú otázku, či v čase po skončení prvého konania sp. zn. : 10C obaja žalovaní mali alebo nemali na základe rozhovoru žalovaného v 2. rade so žalobcom vedomosť o tom, že žalobca má záujem ďalej pokračovať v konaní, čo bolo aj predmetom vykonaného dokazovania výsluchmi strán sporu na tomto prvom pojednávaní, a následne, na tomto druhom pojednávaní súd vyslovil iný právny názor, že táto skutková okolnosť nakoniec ani nie je relevantná, potom ako bolo vykonané dokazovanie prostredníctvom listinných dôkazov (čestných vyhlásení), ktoré preukázali, že po právoplatnom skončení konania sp. zn. : 10C mali žalovaní vedomosť o tom, že žalobca aj naďalej má záujem pokračovať v konaní o nahradenie prejavu vôle. Ďalej žalobca poukázal na to, že žalovaní síce mohli mať vlastný právny názor odlišný od právneho názoru žalobcu, avšak boli si vedomí, a to preukazuje aj viacero listinných dôkazov, že porušili predkupné právo žalobcu. Jedným z takýchto dôkazov podľa žalobcu je aj rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia ešte v konaní 10C, kde sa v rámci odôvodnenia konštatuje, že došlo k porušeniu predkupného práva žalobcu zo strany žalovaných, a ktoré uznesenie bolo doručené žalovanému v 1. rade, a teda ten mal potom tú vedomosť, keďže v tomto uznesení bolo uvedené, že okrem toho, že bolo porušené predkupné právo, mal súd aj predbežný právny názor, že je dôvodný nárok na nahradenie prejavu vôle. Žalobca síce súhlasil, že okolnosť, že v minulosti mali žalovaní obdobným spôsobom mnohokrát postupovať aj v iných prípadoch, nie je dôkazom o priamom úmysle žalovaných aj pre účely tohto prípadu, ale vypovedalo by to o povahe osôb žalovaných, a o tom, že j vysoko pravdepodobné, že mohli tak postupovať aj teraz, avšak súd tieto dôkazy nevykonal. Ani jeden zo žalovaných tiež nedokázal hodnoverne vysvetliť prečo tak rýchlo po právoplatnom skončení konania 10C, hneď dva dni potom, došlo k takému rýchlemu darovaniu, boli to len také všeobecné vyjadrenia. Pokiaľ pre súd bolo relevantné, že ak ako jediná okolnosť spôsobila preukázať priamy úmysel žalovaných obchádzať zákon je tá okolnosť, že v čase po uzatvorení kúpnej zmluvy mali žalovaní výslovne komunikovať žalobcovi alebo inak verejne, že v prípade, ak dôjde k dovolaniu sa relatívnej neplatnosti darovacej zmluvy zo strany žalobcu a druhého spoluvlastníka, že uskutočnila novú ponukovú povinnosť, kde bude zámerne navýšená cena, aby sa žalovaní mohli obohatiť, a v prípade, ak sa bude žalobca s druhým spoluvlastníkom dovolávať nahradenia prejavu vôle, tak že dôjde k darovaniu na brata, tak keďže bol tento právny názor súdu, že táto okolnosť je jediná relevantná okolnosť pre rozhodnutie, tak v tejto súvislosti žalobca navrhol, aby boli vypočutí svedkovia I. J., H. J. a B. J., a to za tým účelom, aby vypovedali, že takéto vyjadrenia mali žalovaní opakovane uvádzať. Žalobca ďalej argumentoval tým, že pokiaľ ide o tú časť predbežného posúdenia, kde súd povedal, že by mala byť neplatná aj prvotná kúpna zmluva z I. J. na žalovaného v 1. rade, kde došlo k prevodu predmetného podielu, tak keďže tu nedošlo zo strany žalobcu k dovolaniu sa relatívnej neplatnosti, tak nastúpili účinky absolútnej neplatnosti a táto kúpna zmluva je právne perfektná, a nemôže byť neplatná. Navyše, v prípade tejto kúpnej zmluvy nebolo preukázané, že by I. J. mal úmysel obchádzať zákon, resp. porušiť predkupné právo žalobcu. Podľa žalobcu totiž konal v dobrej viere, lebo možno nevedel o tom, že ostatní spoluvlastníci majú predkupné právo alebo možno len mu dali na podpis kúpnu zmluvu. Pokiaľ ide o dôkazný návrh na výsluch svedkov J. za účelom preukázania toho, či žalovaní sa pred nimi tiež vyjadrili tým spôsobom, že ako budú postupovať za účelom zmarenia aktivít oprávnených spoluvlastníkov, vrátane žalobcu, teda, že v prípade dovolania sa relatívnej platnosti navýšia cenu v rámci ponuky alebo v prípade dovolávania sa

náhrady prejavu vôle uzavrieť kúpnu zmluvu za rovnakých podmienok urobia prevod blízkej osobe, tak žalobca na otázku súdu výslovne potvrdil, že týchto svedkov, za konkrétne týmto účelom, teda za účelom vypočutia k tejto relevantnej skutkovej okolnosti navrhol vykonať až na tomto druhom pojednávaní.

10. Žalovaný v 2. rade na pojednávaní konanom 15. 5. 2025 uviedol, že potvrdzuje žalobcov opis dôvodov, pre ktoré došlo k právoplatnému povoleniu vkladu vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 2. rade na základe darovacej zmluvy z 29. 1. 2021 až o rok a pol od podania tohto návrhu na vklad, ktorý, pričom len doplnil, že najprv bol ich návrh na zápis vlastníckeho práva na základe tejto darovacej zmluvy zamietnutý a až na základe podaného opravného prostriedku úrad geodézie a katastra toto rozhodnutie zrušil. A pokiaľ ide o okolnosť, či sudkyňa rozhodujúca vo veci 6C vedela alebo nevedela o tej skutočnosti, že už bol žalovanými podaný návrh na vklad vlastníckeho práva na základe tejto darovacej zmluvy, tak k tomu sa žalovaný v 2. rade (prostredníctvom zástupcu) nevedel vyjadriť, s odôvodnením nevystupoval v danom konaní, ale dodal, že určitou indíciou by mohol byť ods. 4 odôvodnenia rozsudku v konaní 6C/1/2021 o nahradení prejavu vôle, kde sa spomína uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia a toto uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, keďže toto neodkladné opatrenie bolo nariadené, musela sudkyňa odôvodniť buď poukazom na plombu vyznačenú na LV alebo možno aj priamo na darovaciu zmluvu, ktorá by bola predložená v tom konaní, čo však už nevedel žalovaný v 2. rade presne uviesť. Pokiaľ ide o návrhy na vypočutie troch svedkov vyplývajúce zo záverečného vyjadrenia žalobcu, tak žalovaný v 2. rade poukázal na to, že tieto návrhy mohli byť a mali byť správne urobené už v rámci žaloby, resp. najneskôr repliky, ako výsluchy, ktoré mali preukázať zlomyseľný úmysel žalovaných, pričom dodal, že takéto skutočnosti nevyplývajú ani z predložených čestných prehlásení I. J., H. J., ktorí sú dvaja z troch navrhnutých svedkov, a tiež poukázal na to, že takýto dôkaz (čestné vyhlásenia) je procesne neupotrebitelný v konaní, a vo vzťahu k uvedeným návrhom na vypočutie troch svedkov je potrebné uplatniť sudcovskú koncentráciu. Nič totiž nebránilo tieto osoby navrhnúť na výsluch oveľa skôr. Žalovaný v 2. rade sa stotožnil s posledným predbežným právnym posúdením súdu, ale vyjadril tiež názor, že súd je príliš zhovievavý vo vzťahu k žalobcovi, vzhľadom na procesné povinnosti, ktoré tento v konaní má. Žalobca má povinnosť tvrdiť a tvrdenia preukázať navrhnutými a predloženými dôkazmi. A pokiaľ súd vyhodnotil výpovede žalobcu a žalovaného v 2. rade ako v zásade rovnako hodnoverné, tak za takejto okolnosti by mal prihliadať aj na to, že žalobca je ten kto má dôkazné bremeno, a za takej situácie nemožno vyvodiť pre žalobcu z toho žiadne priaznivé účinky z hľadiska úspechu v spore. Žalovaný v 2. rade odmietol ako neexistujúcu informáciu, resp. tvrdenie o existujúcich 150 sporoch spomínaných žalobcom. Taktiež žalobca nepreukázal existenciu skutočnosti, že medzi 6. 1. a 27. 1. 2021 malo dôjsť k telefonickému hovoru žalobcu so žalovaným v 2. rade, o ktorom hovoril žalobca, a mal byť teda prejavovaný záujem žalobcu ďalej pokračovať v konaní. Žalovaný v 2. rade potom opísal chronológiu konania sp. zn. : 10C, kde žaloba bola podaná 3. 6., a 4. 6. bola doručená žalovanému v 1. rade, a následne došlo k procesnému zanedbaníu zo strany žalobcu, a to až do 6. 1. a 27. 1. bolo právoplatne zastavené konanie, a až následne bola uzatvorená darovacia zmluva, a tak ako mnohokrát aj v minulosti, a pritom nie je relevantné pre toto konanie riešiť hospodársku kauzu tejto darovacej zmluvy, vykonávať dokazovanie obsahom 150 konaní. Žalobcove tvrdenia sú podľa neho všetko samé fabulácie, neboli ním preukázané. A pokiaľ žalobca spomínal telefonický rozhovor medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, tak žalobca mal aspoň uviesť súdu nejakú indíciu, z akého telefónu, a kedy sa uskutočnil ten telefonický hovor, ako dlho trval a pod. Avšak žalobca si nedal ani túto námahu. Dokonca žalobca v tomto konaní si nedal ani tú prácu, aby predložil darovaciu zmluvu z 29. 01. 2021, resp. aby si ju vyžiadal z katastra, aby ju mohol predložiť. Tú darovaciu zmluvu nakoniec predložili dobrovoľne žalovaní. A pritom každý spoluvlastník môže nahliadať do katastra, do zbierky listín, a tú darovaciu zmluvu si tak môže zabezpečiť. Avšak ani túto námahu si žalobca nedal, hoci sa domáhali vyslovenia jej absolútnej neplatnosti. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem, ktorý je daný objektívnou existenciou rozsudku v konaní 6C, tak tento žalovaní už ďalej nerozporujú. Ak v predchádzajúcom priebehu konania tento nedostatok naliehavého právneho záujmu spomínali, tak to bolo preto, že dovtedy takáto argumentácia zo strany žalobcu poukazujúca na rozsudok sp. zn. : 6C ani nebola uvedená.

11. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní konanom 15. 05. 2025 uviedol, že súd v konaní 6C by podľa jeho názoru za prvé mal vedieť, že žalovaní podali návrh na vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy z 29. 1. 2021, pretože na základe toho predsa podal žalobca predtým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v rámci tohto konania 6C, pretože toto bol práve ten argument pre neodkladné opatrenie, že je tam tá darovacia zmluva, a za druhé, kataster je verejný zoznam, a preto nejaká argumentácia, že niekto niečo nevedel, neobstojí. Následne žalovaný v 1. rade uviedol,

že pokiaľ sa v konaní zo strany žalobcu namietala jeho nečinnosť v konaní 6C, tak to bolo z jeho strany len hospodárne zhodnotenie situácie, pretože on vedel, že nech to rozhodnutie v konaní 6C nakoniec dopadne akokoľvek, teda či sudkyňa rozhodne v jeho prospech alebo v jeho neprospech, tak to bolo nakoniec jedno, lebo okolnosti už boli dané v tom zmysle, že ich návrh na vklad bol časovo skôr podaný a naňho tak toto konanie nemohlo mať žiaden vplyv, a tak sa to aj neskôr ukázalo, keď bolo rozhodnuté o prioritě prvého návrhu na zápis. A preto táto jeho nečinnosť bola skôr prejavom hospodárneho prístupu, keďže on nemal dôvod byť aktívny.

12. K zisteniu (relevantného) skutkového stavu súd dospel na základe nasledovného dokazovania, a nesporných skutkových tvrdení.

13. Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. : 6C/1/2021 - 100 z 3. 8. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 21. 09. 2021, vyplynulo že v konaní o nahradenie prejavu vôle, kde vystupovali ako žalobcovia - žalobca v tejto veci a B. J., nar. X. X. XXXX, bytom Q. XX/XX, R. proti žalovanému - žalovanému v 1. rade v tejto veci, súd rozhodol tak, že :

Súd nahrádza vyhlásenie vôle žalovaného tak, že, ako predávajúci, uzatvára so žalobcami v 1. a 2. rade, ako kupujúcimi, kúpnu zmluvu tohto znenia :

Kúpna zmluva
uzatvorená podľa ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka
medzi zmluvnými stranami

Predávajúci:
meno a priezvisko: D. D.
rodné priezvisko: D.
narodený: XX. XX. XXXX
rodné číslo: XXXXXX/XXXX
trvale bytom: E. XXXX/XX, C. D.
štátny občan: Slovenskej republiky

(ďalej len „predávajúci“)

Kupujúci:
meno a priezvisko: 1. A. B.
rodné priezvisko: B.
narodený: XX. XX. XXXX
rodné číslo: XXXXXX/XXXX
trvale bytom: B. XXXX/X, C. D. – B. D.
štátny občan: Slovenskej republiky

(ďalej len „kupujúci 1“)

meno a priezvisko: 2. B. J.
rodné priezvisko: J.
narodený: XX. XX. XXXX
rodné číslo: XXXXXX/XXXX
trvale bytom: Q. XX/XX, XXX XX R.
štátny občan: Slovenskej republiky

(ďalej len „kupujúci 2“)

Čl. I

Predmet zmluvy

I. Predávajúci je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, zapísanej v katastri nehnuteľnosti na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, okres Liptovský Mikuláš, obec H., katastrálne územie H., na liste vlastníctva č. XXX, a to pozemku parcely registra „C“ evidovaného na katastrálnej

mape, parcelné číslo KN 101, o výmere 2519 m², orná pôda, pričom veľkosť spoluvlastníckeho podielu predávajúceho je 1-ina v pomere k celku (ďalej spoluvlastnícky podiel ako „predmet kúpy“).

1. Predávajúci predáva predmet kúpy, t. j. spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1-ina v pomere k celku k nehnuteľnosti špecifikovanej v bode 1 tohto článku a kupujúci predmet kúpy od predávajúceho kupujú a kúpou nadobúdajú nasledovne:

- kupujúci 1 nadobúda spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/6-ina v pomere k celku,
- kupujúci 2 nadobúda spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/12-ina v pomere k celku.

2. Predávajúci sa zaväzuje predmet kúpy podľa bodu 1 tohto článku odovzdať kupujúcim a kupujúci sa zaväzujú predmet kúpy prevziať a zaplatiť predávajúcemu dohodnutú kúpnu cenu.

Čl. II

Kúpna cena a platobné podmienky

I. Zmluvné strany sa dohodli, že kúpna cena za predmet kúpy, uvedený v čl. I. bode 1 tejto zmluvy, je vo výške 260,- € (slovom: dvestošesťdesiat eur).

1. Kupujúci uhradia kúpnu cenu spoločne a nerozdielne v pomere nadobúdaných spoluvlastníckych podielov v hotovosti k rukám predávajúceho, resp. bezhotovostným prevodom na účet predávajúceho po podpise tejto zmluvy, najneskôr však najbližší pracovný deň po dni doručenia rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Čl. III

Záverečné ustanovenia

I. Zmluvné strany sú povinné konať tak, aby vklad do katastra nehnuteľností bol bez problémov zapísaný. Pre prípad, že táto kúpna zmluva bude obsahovať akékoľvek chyby, ktoré by viedli k prerušeniu alebo zastaveniu katastrálneho konania, zmluvné strany sa zaväzujú k súčinnosti potrebnej pre povolenie vkladu vlastníckeho práva k predmetu kúpy. Uvedené chyby však nebudú dôvodom na odstúpenie od tejto zmluvy, ani nespôsobia jej neplatnosť.

1. Predávajúci podpísaním tejto kúpnej zmluvy splnomocňuje kupujúcich na všetky právne úkony a zastupovanie na katastrálnom odbore príslušného okresného úradu, smerujúce k doplneniu alebo k odstráneniu nedostatkov návrhu na vklad vlastníckeho práva, alebo tejto kúpnej zmluvy, v dôsledku ktorých by došlo k prerušeniu konania o povolenie vkladu vlastníckeho práva k predmetu kúpy v prospech kupujúcich zo strany katastrálneho odboru príslušného katastrálneho úradu. Toto plnomocenstvo je plnou mocou podľa § 31 Občianskeho zákonníka, pričom predávajúci ho nemôže odvolať pred povolením vkladu vlastníckeho práva k predmetu kúpy. Kupujúci plnomocenstvo v plnom rozsahu prijímajú.

2. Kupujúci sú oprávnení užívať predmet kúpy dňom podpisu tejto zmluvy.

3. Vlastnícke právo prechádza na kupujúcich dňom povolenia vkladu do katastra nehnuteľností.

4. Správny poplatok z návrhu na vklad do katastra nehnuteľností uhrádzajú kupujúci podľa vzájomnej dohody.

5. Zmluvné strany vyhlasujú, že zmluvu uzatvorili dobrovoľne po vzájomnej dohode, jej zneniu porozumeli a na znak súhlasu ju podpisujú. Zmluva sa uzatvára v 5-exemplároch, z ktorých dva sú určené pre Okresný úrad Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor a po jednom pre každú zmluvnú stranu.

Žalobcom v 1. a 2. rade sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Z bodu 6 odôvodnenia tohto rozsudku pritom tiež vyplynulo, že žalovaný bol pasívny v priebehu celého konania a nezúčastnil sa ani jedného z nariadených pojednávaní, a taktiež že sa nevyjadril k žalobe, ktorá mu bola doručená aj s prílohami.

15. Z opravného uznesenia tunajšieho súdu č. k. : 6C/1/2021 - 124 z 22. 2. 2021 vyplynulo, že v uvedenom konaní tunajší súd v zápisnici o pojednávaní z 8. 8. 2021, ako aj v písomnom vyhotovení rozsudku z 3. 8. 2021 č. k. : 6C/1/2021 - 100 opravil nesprávne rodné číslo žalobcu v 1. rade a zároveň kupujúceho v 1. rade - A. B., teda žalobcu v tejto veci.

16. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k.ú. H., Obec Vlachy, okres Liptovský Mikuláš, vyhotoveného 30. 11. 2022 vyplynulo, že pozemok registra „C“ parc. č. 101 o výmere 2.519 m², orná pôda bol k tomuto dňu v podielovom spoluvlastníctve žalobcu, v podiele 1, žalovaného v 1. rade v podiele 1 a B. J., nar.

X. X. XXXX, bytom Q. XX/XX, R. v podiele 1. Pri žalovanom v 1. rade je pritom vyznačená plomba na základe V-5436/2021 (kúpna zmluva).

17. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k.ú. H., Obec Vlachy, okres Liptovský Mikuláš, vyhotoveného 17. 5. 2021 vyplynulo, že k pozemku registra „C“ parc. č. 101 o výmere 2.519 m², orná pôda sú evidovaní ako spoluvlastníci žalobca s podielom 1, žalovaný v 1./ rade s podielom 1, a B. J., nar. X. X. XXXX, bytom Q. XX/XX, R.. Pri žalovanom v 1./ rade je vyznačená poznámka o začatí konania sp. zn. : 6C/1/2021 na tunajšom súde o nariadenie prejavu vôle / relatívnu neplatnosť právneho úkonu, pričom ako dôvod podania tejto žaloby na súd je uvedené to, že má byť porušené predkupné právo žalobcov a s tým súvisiaca relatívna neplatnosť právneho úkonu P-54/2021, a následne je tam aj poznámka o neodkladnom opatrení tunajšieho súdu, kde súd žalovanému v 1. rade uložil, aby až do právoplatnosti skončenia konania vedeného pod sp. zn. : 6C/1/2021 nenakladal s týmto spoluvlastníckym podielom o veľkosti 1-ina, a to prevodom vlastníckeho práva na tretie osoby, vrátane blízkych osôb, zabezpečovacím prevodom práva a zriadením záložného práva. Rovnaké poznámky pokiaľ ide o prebiehajúce súdne konanie 6C/1/2021 o nahradenie prejavu vôle boli uvedené aj pri ostatných spoluvlastníkoch na tomto výpise z listu vlastníctva. Súčasne je pri označení predmetného pozemku vyznačená plomba na základe V-353/2021.

18. Z informácie o katastrálnom konaní (č. I. 33 spisu) vyplynulo, že plomba V-353/2021 je predmetom konania, pričom ako dátum a hodina prijatia sa uvádza 1. 2. 2021, o 7.53 hod.

19. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k.ú. H., Obec Vlachy, okres Liptovský Mikuláš, vyhotoveného 29. 05. 2020 vyplynulo, že spoluvlastníkom pozemku registra „C“ parc. č. 101, orná pôda, o výmere 2.519 m² je žalobca v podiele 1, žalovaný v 1./ rade v podiele 1, a H. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XX, R..

20. Z výzvy z 3. 6. 2020 (pre žalovaného v 1. rade) vyhotovenej zástupcom žalobcu vyplynulo, že žalobca prostredníctvom svojho zástupcu vyhotovil písomnú výzvu, v ktorej uvádza, že oznamuje žalovanému v 1. rade, že zistil, že na základe kúpnej zmluvy z 1. 2. 2018, uzatvorenej s I. J., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom K. L. XXX/X, C. D. – Q. nadobudol žalovaný v 1. rade spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 k pozemku registra „C“ parc. č. 101, o výmere 2.519 m², orná pôda, na základe ktorého vklad vlastníckeho práva bol povolený 20. 2. 2018, pričom keďže I. J. si pred predajom nehnuteľnosti nespĺnil voči žalobcovi a H. J., bytom H. XX (ako spoluvlastníkom) povinnosť uskutočnenia ponuky na uplatnenie predkupného práva podľa § 140 OZ, došlo tak v prospech žalovaného v 1. rade k porušeniu predkupného práva u týchto dvoch osôb, a na uvedené žalobca a pán J. vyzvali žalovaného v 1. rade, aby v lehote 5 dní od doručenia tohto listu vykonal ponuku na predaj tohto spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 za rovnakých podmienok, za akých tento podiel nadobudol od I. J. na základe zmluvy. Menovaný dvaja prostredníctvom svojho zástupcu žalovaného v 1. rade upozornili, že v prípade, ak túto povinnosť nespĺní, podajú žalobu na súd, kde sa budú domáhať nariadenia prejavu vôle uzavrieť kúpnu zmluvu.

21. Z doručenky (č. I. 37 spisu) súd zistil, že táto zásielka bola doručená žalovanému v 1. rade 4. 6. 2020.

22. Z darovacej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uzatvorenej medzi darcom (žalovaným v 1. rade) a obdarovaným (žalovaným v 2. rade) 29. 1. 2021 súd zistil, že menovaní uzatvorili zmluvu, na základe ktorej darca daroval obdarovanému spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 k pozemku registra „C“ parc. č. 101, orná pôda, o výmere 2.519 m², ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. H., Obec Vlachy, okres Liptovský Mikuláš.

23. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. : 6C/1/2021 vyplynulo, že žaloba v tejto veci bola podaná tunajší súd 27. 1. 2021, a že žalobcovia - žalobca v tejto veci a spoluvlastník H. J. sa proti žalovanému v tejto veci v 1. rade (ako žalovanému) domáhali nahradenia prejavu vôle tohto žalovaného uzatvoriť kúpnu zmluvu s týmito žalobcami v tam uvedenom znení, ktorej podstatným obsahom bolo to, že žalovaný v 1. rade ako predávajúci, ktorý je podielovým spoluvlastníkom predmetného pozemku registra „C“ parc. č. 101, k.ú. H., so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 1 má uzatvoriť kúpnu zmluvu za kúpnu cenu 260 eur so žalobcami v tejto veci ako kupujúcimi. Z uvedeného spisu tiež vyplynulo, že táto žaloba bola doručená D. D. ako žalovanému v 1. rade v tejto veci 13. 3. 2021. Vo zvyšnom rozsahu bol z tohto spisu vykonané dokazovanie len vo vzťahu k času právoplatnosti rozsudku č. k. : 6C/1/2021 - 124 z 22. 9. 2021 a času právoplatnosti s ním súvisiaceho opravného uznesenia z 21. 9. 2021. Keďže tieto dva rozhodnutia samotné (bez doložky právoplatnosti) boli už (vyššie) vykonané ako listinné dôkazy (prílohy k žalobe.)

24. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. : 10C/23/2020 súd zistil, že v uvedenej veci bola 9. 6. 2020 podaná žaloba, a to žalobcom v tejto veci - A. B. a spoluvlastníkom H. J., v ktorej žalovali ako žalovaného - žalovaného v 1. rade v tejto veci (D. D.), o nahradenie prejavu vôle, konkrétne, aby ako predávajúci uzavrel s nimi ako kupujúcimi kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bude odpredaj spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 k pozemku registra „C“ parc. č. 101, k.ú. H., za kúpnu cenu 260 eur, pričom toto podanie tiež obsahovalo návrh na neodkladné opatrenie - zákaz (pre tohto žalovaného) nakladať s týmto podielom až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zo spisu tiež vyplynulo, že táto žaloba bola doručená žalovanému D. D. 25. 6. 2020. Ďalej sa v tomto spise nachádza aj uznesenie č. k. : 10C/23/2020 - 34 z 22. 6. 2020, o nariadení neodkladného opatrenia (s vyznačenou právoplatnosťou k 11. 7. 2020 vo výroku II., a k 11. 11. 2020 vo výroku I.), ktorým sa uložilo žalovanému, aby až do právoplatného skončenia konania sp. zn. : 10C/23/2020 nenakladal s predmetným podielom formou prevodu vlastníckeho práva tretej osobe, vrátane blízkych osôb. Ďalej sa v spise nachádza uznesenie Krajského súdu v Žiline z 19. 10. 2020, ktorým bolo potvrdené toto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia (vo výroku I.), s vyznačenou doložkou právoplatnosti k 11. 11. 2020. V pise sa nachádza aj uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 18. 12. 2020 (s vyznačenou doložkou právoplatnosti k 22. 2. 2021) o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku zo strany žalobcov. Z obsahu uvedeného spisu tiež vyplynulo, že v súvislosti s doložkou právoplatnosti na uznesení č. k. : 10C/23/2020 - 70 z 18. 12. 2020 bola pôvodne vyznačená doložka právoplatnosti vyhotovená dňa 26. 1. 2021 (s uvedením právoplatnosti, pokiaľ ide o výrok ohľadne zastavenia konania k 6. 1. 2021), a neskôr bola súdom opravená právoplatnosť tohto výroku na dátum 22. 2. 2021, pričom táto zmena právoplatnosti bola datovaná dňom 23. 2. 2021.

25. Z písomného čestného prehlásenia H. J., nar. XX. X. XXXX, bytom H. XX, H. z 13. 05. 2025 vyplynulo, že vyhlásil, že v mesiaci jún 2020 spolu s A. B. podal žalobu na tunajší súd ohľadom porušenia predkupného práva v súvislosti s pozemkom registra „C“ parc. č. 101, k. ú. H., keď I. J. predal svoj podiel o veľkosti 1 kúpnu zmluvou na D. D. za sumu 260 eur. Hneď ako sa H. J. spolu s A. B. dozvedeli o zastavení konania, začiatkom januára 2021 kontaktovali žalovaného v 1. rade v tejto veci, aby im podiel na pozemku dobrovoľne prepísal. On to však odmietol spraviť, a preto ešte v januári 2021 podali na súd ďalšiu žalobu. Až po podaní žaloby sa dozvedeli, že D. D. daroval podiel na pozemku svojmu bratovi.

26. Z písomného čestného vyhlásenia I. J., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom K. L. XXX/X, C. D. z 13. 05. 2025 vyplynulo, že ešte v januári 2021 po skončení súdneho konania A. B. a H. J. oslovili priamo I. J. a D. D. (žalovaného v 1. rade), aby im previedol podiel na uvedenom pozemku, pričom na neho naliehali, že im tento podiel má previesť za 260 eur. On im však uvedený podiel odmietol previesť a daroval ho svojmu bratovi.

27. Z výpovede žalobcu (na pojednávaní konanom 14. 9. 2023) vyplynulo, že v období medzi 27. 1. 2021 a 29. 1. 2021 skôr nemal žiaden telefonát so žalovaným v 1. rade, a ani so žalovaným v 2. rade, pretože komunikoval vždy len so žalovaným v 2. rade, avšak pokiaľ ide o obdobie od 6. 1. 2021 do 27. 1. 2021, tak tam potvrdil, že mal telefonát so žalovaným v 2. rade, v rámci ktorého mu okrem iného povedal aj to, že napriek vydanému uzneseniu o zastavení konania, mu dáva na vedomie, že bude trvať na svojej pôvodnej výzve a dožadovať sa od neho aj naďalej ponuky, ktorá bola predmetom konania o nariadenie prejavu vôle pod sp. zn. 10C/23/2020, a teda že žalovaný v 2. rade mal vedomosť, že nezaplatenie súdneho poplatku neznamenal, že on od toho nároku upustil. Žalovaný v 2. rade mu pritom vtedy povedal, že on si aj naďalej chce tento podiel ponechať. O uznesení č. k. : 10C/23/2020 - 70, o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, sa žalobca dozvedel od svojho zástupcu, ako aj o jeho dôvode. K nezaplateniu súdneho poplatku došlo preto, že žalobca sa spoliehal, že to bude riešiť jeho zástupca a nie on, a nevedel ako sa to robí. Jeho zástupca ho o tomto zastavení pre nezaplatenie súdneho poplatku upovedomil niekedy koncom decembra alebo začiatkom januára, telefonicky. Žalobca bol nahnevaný a rozmyšľal, čo s tým ďalej bude robiť, ako by sa to dalo riešiť. Nakoniec sa dohodol so zástupcom, že idú ďalej, a že sa budú snažiť ďalej konať v tejto veci.

28. Žalovaný v 2. rade (na pojednávaní 14. 9. 2023) vypovedal, že nemal žiaden telefonický kontakt so žalobcom v období medzi 6. 1. 2021 až 29. 1. 2021, teda že nie je pravda, to čo žalobca predtým uviedol vo svojej výpovedi. Na otázku, prečo práve dva dni potom, ako bola doručená doložka právoplatnosti žalovanému v 1. rade, bola uzatvorená predmetná darovacia zmluva sa žalovaný v 2. rade sa nevedel vyjadriť, pričom dodal, že on o tomto konaní nemal vedomosť. Na otázku, kedy sa na žalovaného v 2.

rade obrátil jeho brat, žalovaný v 1. rade, prvýkrát s úmyslom, aby uzatvorili darovaciu zmluvu z 29. 1. 2021, žalovaný v 2. rade uviedol, že mal záujem vykonávať právo poľovníctva na uvedenom pozemku, avšak tam je predpoklad, že by bol nejakým spoluvlastníkom, a preto došlo k tejto ponuke zo strany jeho brata vo vzťahu k jeho osobe, pričom k tomu došlo predtým ako žalovaného v 2. rade oslovil žalobca, ale nepamätal si kedy to bolo. Na doplňujúcu otázku, pred ktorým oslovením žalobcu malo dôjsť k tomuto osloveniu žalovaného v 2. rade zo strany jeho brata, pokiaľ ide o uzatvorenie darovacej zmluvy, žalovaný v 2. rade uviedol, že si nespomína. Žalovaný v 2. rade si tiež nevedel spomenúť, koľko darovacích zmlúv uzatvoril s bratom v roku 2021, nevedie si o tom žiadnu štatistiku. Nevedel ani uviesť, či ich bolo viac ako štyri v tom roku 2021 alebo či to bolo menej. Na otázku, prečo keď uviedol, že chcel získať ten podiel na pozemku aj z titulu, že je predseda urbáru, tam nebola dohoda o prevode na urbár, žalovaný v 2. rade uviedol, že urbár je spoločné vlastníctvo, avšak jemu išlo o súkromné vlastníctvo, a v takom prípade by sa to muselo prevádzať na urbár, ktorý predstavuje aj 100 ľudí. Žalovaný v 2. rade sa nevedel vyjadriť presne kedy a za akých okolností ho žalobca oslovil s výzvou, aby mu ponúkol tento podiel. Marilo sa mu len, že najprv bolo niečo pri bráničke, a že predtým telefonoval. Žalovaný v 2. rade naposledy komunikoval so žalobcom dva dni pred pojednávaním, avšak žalobca ho oslovoval v minulosti aj viackrát, nevedel však bližšie uviesť dátumy, kedy k tomu došlo. Žalovaný v 2. rade nikdy nekomunikoval v mene svojho brata vo veci porušenia predkupného práva, lebo on nemal vedomosť o porušení predkupného práva. Na otázku, kedy získal vedomosť o porušení predkupného práva, žalovaný v 2. rade uviedol, že nevie, či to bolo v čase, keď prišlo upovedomenie z katastra o prerušení alebo či to bolo v súvislosti s doručovaním žaloby. Na otázku, či komunikoval žalovaný v 2. rade so zástupcom žalobcu v roku 2020 ohľadne tejto otázky, žalovaný v 2. rade uviedol, že si nepamätá, či a kedy ho zástupca kontaktoval a nepamätá si ani obsah ich rozhovoru, a teda nevie sa k tomu vyjadriť. Ďalej žalovaný v 2. rade vypovedal, že pokiaľ spomínal výkon poľovníctva, tak to čo uviedol, myslel vo všeobecnosti, pretože si myslel, že sa zástupca žalobcu pýta na darovacie zmluvy vo všeobecnosti, teda na o darovanie podielov, a preto začal spomínať to poľovníctvo, teda to, aby mohol začať poľovať, že kvôli tomu potreboval mať nejaké podiely alebo vlastniť nejaké pozemky. Poľovný revír pozostáva asi z 1.000 hektárov, a aby mohol na celom tom území vôbec poľovať, tak potreboval vlastniť aspoň časť v nejakom tom území, v niektorom z tých katastrálnych území. Žalovaný v 2. rade nevedel uviesť počet podielov, resp. počet vlastníckych listov, ktoré má v obci Vlachy.

29. Žalovaný v 1. rade (na pojednávaní konanom 14. 9. 2023) vypovedal, že žalobca ho písomne vyzval za účelom uskutočnenia ponuky na predaj predmetného spoluvlastníckeho podielu, ktoré je zapísané na LV č. XXX, k. ú. H. v tom roku, kedy bola podaná prvá žaloba, teda ešte predtým ako ju následne podali. On mu vtedy dobrovoľne nepreviedol tento podiel, a hoci on nie je advokát, ale myslí si, že ani nebol povinný dobrovoľne previesť tento podiel na žalobcu. On bol ochotný vrátiť ten pozemok pôvodnému vlastníkovi, ktorý mu ho predal a čudoval sa, že prečo žalobcovia nedali žalobu toho typu, teda aby bola neplatná kúpno-predajná zmluva, čím by sa to vrátilo do pôvodného stavu, a následne si to mohli od pôvodného predávajúceho kúpiť, pričom toto bol žalovaný v 1. rade ochotný spraviť, a je to aj v tom prvom spise, kde sa vyjadroval na odvolanie voči neodkladnému opatreniu. Tam totiž uviedol, že pôvodného predávajúceho kontaktoval po tom, čo mu bola doručená výzva na vydanie tohto podielu s tým, že údajne nebolo rešpektované predkupné právo žalobcu. Ponúkol tomuto pôvodnému predávajúcemu, že to vráti do pôvodného stavu, a nech si to v rámci rodiny rieši on. Akonáhle sa žalovaný v 1. rade dozvedel, že ten prvý spor, tá prvá žaloba bola zamietnutá, tak oslovil brata za účelom darovania predmetného podielu a začali pripravovať zmluvu. Zbehlo sa to rýchlo, bolo to v rámci jedného maximálne dvoch dní. Ako dôvod, prečo to bolo už dva dni po právoplatnom zastavení konania, ktoré bolo vedené pod sp. zn. : 10C/23/2020, žalovaný v 1. rade vysvetlil tak, že cítil potrebu mu tento podiel darovať, pre dobrý pocit, tak ako v minulosti mu viackrát nezištne daroval podiely, a následne uviedol, že preto, aby mohol získať právo výkonu poľovníctva. Na otázku, prečo to bolo práve dva dni po právoplatnosti, žalovaný v 1. rade uviedol, že už 6. 1. mal doručené zo súdu predošlé zastavenie konania a nechcelo sa mu veriť, že toto je konečný stav, že bude zastavené konanie. Až keď mu bolo doručené oznámenie o právoplatnosti, až to ho primálo veriť, že taký veľký spor, ktorý neustále vyvolával kontakt a sledovanie zo strany žalobcu, končí, a až potom tomu uveril, takže to bol ten dôvod, lebo dovtedy tomu neveril. Na otázku prečo uzatvoril ďalších päť darovacích zmlúv s bratom, konkrétne darovacie zmluvy z 12. 2. 2021, 26. 2. 2021, 21. 4. 2021, 6. 5. 2021 a 2. 11. 2021, prečo neuzatvoril len jednu darovaciu zmluvu, odpovedal že v podstate na to nevie odpovedať. Nevedel sa pritom ani vyjadriť k otázke, či v prípade týchto darovacích zmlúv boli splnené všetky náležitosti týkajúce sa predkupného práva vo vzťahu k ostatným spoluvlastníkom, pričom odkázal, že na to sa treba opýtať predávajúcich. V prípade darovacej zmluvy z 2. 11. 2021, táto bola uzatvorená ešte predtým ako ho kontaktovala pani O., teda

predtým ako daroval ho nikto nekontaktoval. O tento podiel v podstate nemala záujem pani O., ale konkrétna firma, na ktorej názov si nevie spomenúť, ktorá bola tým záujemcom, ktorá vykupovala tie pozemky a vykupovala to aj od pani O. a preto oslovila aj žalovaného v 1. rade. Takže to nakoniec skončilo tak, že tento podiel odkúpila táto firma, ale táto otázka by mala byť položená žalovanému v 2./ rade, pretože on bol vlastníkom a aj predávajúcim.

30. Žalobca v rámci svojej doplňujúcej výpovede (na pojednávaní konanom 15. 5. 2025) vypovedal, že dostali od žalovaných informáciu, ako budú postupovať v prípade, ak si žalobcovia budú uplatňovať svoje nároky, a tá suma 6.000 eur pritom vyšla od pána D. až keď už vedel, že to idú riešiť na súde, teda keď sa dozvedel, že sa o tom už nebudú len rozprávať. Prvá suma, ktorá bola medzi žalobcom a D. D. bola 35.000 eur, to bolo ešte pri rozhovore pri tej bráničke na Nešporovej ulici. Tým prvým sporom pritom myslel konanie 10C. A aj v druhom spore povedali žalovaní žalobcovi, že budú bojovať o ten podiel, pretože si tam chcú postaviť chatu, a v tejto súvislosti aj začali riešiť, ako tam budú sťahovať drevo, pričom ho chceli sťahovať cez stred dediny. Robili všetky kroky smerujúce k tomu, aby sa k tomu pozemku dostali. To čo sa pred chvíľkou povedalo je pravda, všetky tieto veci (pred týmto doplňujúcim výsluchom žalobcu bol žalobcovi oboznámený predmet výsluchu, ktorý sa mal týkať najmä jeho skutkového tvrdenia z repliky o tom, že aké konkrétne matričné kroky a za akých konkrétnych okolností mali žalovaný deklarovať žalobcovi, že sa chystajú urobiť - poznámka súdu). Žalovaní mu tiež pritom povedali, že týmito právnymi krokmi už niekoľkokrát prešli, že majú právnika, ktorý im s tým pomôžem a vždycky to bude v neprospech ich, žalobcov. Asi ho pravdepodobne chceli len zastrašiť, aby žalobca ešte premýšľal ten krok, aby to nerobil, ale on si potom povedal, že to spraví aj tak. Žalobca ďalej vypovedal, že vie aj o inom podobnom prípade, kde išlo o pozemok v Okoličnom, kde pán D. kúpil aj spolu s inými urbárskymi pozemkami, podiel na pozemku, kde potom pani O. sa domáhala svojho práva a skončilo to rovnako, teda že aj tam to žalovaní darovali a nejakú to zmarili. V obci Vlašky sú žalovaní dobre známi s tým, že chodili a skúšali kúpiť urbárske pozemky, aj keď len v jednom prípade z desiatich sa im to podarilo za pár centov kúpiť, tak to bola fantastická kúpa, a keď aj nie, tak ho maximálne vyhnali z dvoru. Žalobca o tom vie, pozná tam kopec ľudí, vie, že to tak bolo. Nevie, či je to tak aj teraz, ale vie, že to tak bolo v minulosti. Ešte aj iný pán, ktorý je z urbáru, mal s nimi problém. Keďže aj H. J. bol spoluvlastník, tak bojovali spolu za to, aby dostali ten podiel naspäť. Aj pán D. bol za pánom J. a snažili sa nejakú dohodnúť, ale H. J. s tým určite nesúhlasil. Žalobca určite vie, že žalovaný chcel od neho kúpiť, predať, resp. že niečo také riešili. Aj I. J. vedel o tom, že žalobca rieši spor so žalovanými, pretože žalobca mu to povedal a komunikovali spolu o tom aj v priebehu roku 2021. Sú totiž stále v kontakte, stretávajú sa aj s jeho synom, a on teda tiež vedel ako to dopadlo. Žalobca si nepamätal presne kedy komunikoval so žalovanými po telefóne vtedy, keď mu mali žalovaní alebo jeden z nich hovoriť o tom, že aké úkony urobí aby zmarili žalobcove kroky, ale rozprával sa o tom určite nielen po telefóne, ale aj osobne. Bolo to pravdepodobne v januári 2021, to si spomína, na ten telefonický rozhovor, teda že to bolo potom, ako sa dozvedeli tú správu, a vtedy mu povedal, že budú pokračovať v konaní, že to nepostia z rúk, kým to nebude finálne uzatvorené buď tak alebo tak. Nielen januári bol ten rozhovor, čo urobí žalovaní, aby zmarili kroky žalobcov, ale bolo to opakovane aj niekoľkokrát predtým. A bolo to aj niekoľkokrát potom, bolo to minimálne päť telefonátov s D. D., nie však aj s D.. Žalobca si v rámci prednesu na predchádzajúcom pojednávaní na to nespomenul a spomenul si na to až dneska, keď ho sudca vyzval na to sa vyjadriť k tomu vo svojej výpovedi. Žalovaný mu vtedy povedal, že budú o to bojovať, že majú svojho právnika, že budú bojovať o ten podiel, a že to vyhrajú určite, že oni majú už niekoľko sporov, ktoré vyhrali, a keď to riešili vždycky to dopadlo v ich prospech. Žalobca potom doplnil, že tú informáciu, že žalovaní majú kopy sporov podobného charakteru mal konkrétne od D. D.. Žalovaní mali minimálne vo Vlaškách tri až päť sporov s ľuďmi. Žalobca komunikoval hlavne s D., D. možno raz, pretože jedine D. dvíhal žalobcovi telefóny a D. ich nedvíhal. D. hlas v telefóne pozná, pretože prvýkrát keď sa s ním rozprával osobne, to bolo na Nešporovej ulici, a poznal tak jeho hlas.

31. Žalovaný v 2. rade (na pojednávaní konanom 15. 5. 2025) pri doplňujúcom výsluchu vypovedal, že si nepamätá, že by boli také vyjadrenia z ich strany, že čo spraví, je to už dosť dávno, ale keď aj spolu komunikovali, tak žalovaný v 2. rade len povedal, že odovzdá odkaz žalovanému v 1. rade, lebo on tieto veci rieši. On sa hlavne staral o stránku lesníckej činnosti. Žalovaný v 2. rade potom dodal, že on isto v žiadnom telefonáte nehovoril so žalobcom tak, že by mu vravel, že aké úkony na zmarenie aktivity žalobcov urobí, ak sa títo budú domáhať svojich nárokov. Žalovaný v 2. rade nemal vedomosť o tom, že by bol účastníkom nejakých konaní a ani o tom, že brat bol účastníkom konania. Osobný rozhovor na Nešporovej ulici medzi žalovaným v 2. rade a žalobcom bol už dávno, a preto nevedel žalovaný uviesť ani koľko presne trval, ale spomenul si na to, že za ním žalobca prišiel, ale keďže takto chodili za nimi

viacerí ľudia, pretože bolo viac ľudí od ktorých kúpili, ale spomenul si na to, že vtedy žalobca prišiel a povedal mu, že má záujem odkúpiť ten podiel a žalovaný v 2. rade mu na to len povedal, že odovzdá informáciu bratovi. Tí ostatní ľudia, čo chodili za nimi, alebo za ním, to boli ľudia, ktorí mali záujem niečo od nich kúpiť, ale nespomína si presne, o čo išlo. On sa o to nestaral, vždy len odovzdal odkaz bratovi. Tí ľudia sa o tom, že oni majú nejaké podiely zrejme dozvedeli z katastra. Žalovaný v 2. rade ďalej povedal, že nevie uviesť, či medzi nimi boli aj ľudia, ktorých predkupné práva boli porušené. Nespomínal si tiež na to, že by z jeho strany bola vo vzťahu k žalobcovi formulovaná nejaká ponuka na odpredania podielu, ani to že to malo byť 35.000 eur, ako uviedol žalobca, to počul teraz prvýkrát. Rovnako tak aj tá ponuka 6.000 eur, to počul prvýkrát. V tom čase, pred uzatvorením darovacej zmluvy žalovaný v 2. rade, keď komunikoval so žalobcom nemal žiadnu predstavu o tom, za akých podmienok by tento podiel mohol byť ponúknutý žalobcovi.

32. Za nesporné (pre nepopretie protistranou podľa § 151 CSP, resp. pre výslovnú zhodnosť skutkových tvrdení podľa § 186 ods. 2 CSP), čo tak nemuselo byť predmetom dokazovania, bolo možné mať to, že žalovaný v 1. rade nadobudol sporný podiel od predávajúceho I. J. na základe kúpnej zmluvy z 1. 2. 2018, na základe ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený 20. 2. 2018. Žalobca vyzval žalovaného v 1. rade listom z 3. 6. 2021 na uskutočnenie ponuky na predaj tohto podielu, ktorú výzvu žalovaný v 1. rade prevzal 4. 6. 2020, ktorej nebolo vyhovené.

33. Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu súd aplikoval najmä nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

34. Podľa § 140 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

35. Podľa § 603 ods. 3 OZ ak sa predkupné právo porušilo, môže sa oprávnený buď od nadobúdateľa domáhať, aby mu vec ponúkol na predaj, alebo mu zostane predkupné právo zachované.

36. Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

37. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu sa súd spravoval nasledovnými úvahami.

39. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na podaní tejto žaloby, teda na určení, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom predmetného spoluvlastníckeho podielu, tak tento záujem súd považoval u žalobcu za daný, čo odvodzoval (rovnako ako žalobca) z objektívnej existencie právoplatného rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. : 6C/1/2021 z 3. 8. 2021, ktorým sa nahradzovalo vyhlásenie vôle žalovaného v 1. rade, že ako predávajúci uzatvára so žalobcom (a ďalším spoluvlastníkom B. J.) ako kupujúcimi, kúpnu zmluvu v tam uvedenom znení, ktorého podstata spočívala v predaji predmetného podielu za rovnakých podmienok, za akých ho žalovaný v 1. rade získal od jeho predchádzajúceho majiteľa (I. J..)

40. Totiž prípade, ak by v tomto konaní došlo k určeniu, že žalovaný v 1. rade (a teda nie na liste vlastníctva zapísaný žalovaný v 2. rade) je skutočným (objektívnym) vlastníkom tohto podielu, bol by takýto určovací výrok pre žalobcu užitočný, keďže na jeho základe by mohlo následne (za splnenia aj ďalších formálnych podmienok) dôjsť k zápisu vlastníckeho práva k tomuto podielu (v príslušnom rozsahu, v zmysle uvedeného rozsudku) v prospech žalobcu.

41. Vo všeobecnosti síce platí, že naliehavý právny záujem na určovacej žalobe nie je daný vtedy, ak by mal žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva než určovaciu žalobu (napr. žalobu na plnenie povinnosti), avšak vzhľadom na to, že v prípade darovacej zmluvy z 29. 1. 2021 išlo o prevod spoluvlastníckeho podielu na žalovaného v 2. rade ako blízku osobu, nemohol žalobca uplatniť predkupné právo aj v súvislosti s týmto ďalším prevodom (podľa § 140 OZ), a teda mu ani

nemohli vzniknúť práva vyplývajúce z porušenia predkupného práva, vrátane práva domáhať sa (voči žalovanému v 2. rade), aby mu nadobudnutý podiel ponúkol na predaj (podľa § 603 ods. 3 OZ v spojení s § 853 ods. 1 OZ), a preto v tomto prípade nebolo možné uvažovať o tom, že by mal žalobca k dispozícii iný prostriedok právnej ochrany (žalobu o nahradenie prejavu vôle vo vzťahu k žalovanému v 2. rade.)

42. Ani právoplatnosťou rozhodnutia orgánu katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k tomuto podielu v prospech žalovaného v 2. rade, teda dňom, kedy by mal žalovaný v 2. rade (podľa § 133 ods. 2 OZ) nadobudnúť darovaný podiel k tomuto pozemku do svojho vlastníctva, nemohlo dôjsť k prechodu (v tom čase už) právoplatne uložennej povinnosti ukladajúcej žalovanému v 1. rade urobiť určený prejav vôle voči žalobcovi, zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade, pretože viazanosť právnych nástupcov strán sporu vyhláseným právoplatným rozsudkom (v zmysle § 228 ods. 1 CSP) sa týka (čo zjavne vyplýva zo zmyslu tohto ustanovenia) len univerzálnych právnych nástupcov (ako sú napr. dedičia a pod.), čo však nebol aj tento prípad (keďže žalovaný v 2. rade bol len singulárnym právnym nástupcom žalovaného v 1. rade), čo vylučovalo právo žalobcu podať návrh na vklad vlastníckeho práva na základe tohto rozsudku v spojení s odôvodnením o jeho účinkoch voči žalovanému v 2. rade právnemu nástupcovi (ako iného právneho prostriedku, ktorý by vylučoval túto určovaciu žalobu.)

43. Aplikácia § 228 ods. 2 CSP takisto neprichádzala do úvahy, pretože rozsudok o nahradenie prejavu vôle nie je rozsudkom o určení vecného práva k nehnuteľnosti, je rozsudkom s výrokom na plnenie povinnosti.

44. A ani už raz (žalobcom z troch právnych možností vybrané) právo vyplývajúce z porušenia predkupného práva, teda žalobcom (formou žaloby, resp. aj predtým doručeným listom) uplatnené právo podľa § 603 ods. 3 OZ v spojení s § 853 ods. 1 OZ, aby žalovaný v 1. rade ponúkol žalobcovi tento podiel na predaj za rovnakých podmienok ako ho získal od I. J., resp. presnejšie tomuto právu korešpondujúca povinnosť žalovaného v 1. rade voči žalobcovi, nemohla prejsť na žalovaného v 2. rade (spolu s prevodom vlastníctva k tomuto podielu na pozemku), pretože hoci predkupné právo podľa § 140 OZ má povahu vecného práva, a teda prechádza na ďalšieho nadobúdateľa podielu, neplatí to aj o práve vyplývajúcom z porušenia predkupného práva, ktoré spočíva v práve dožadovať sa náhrady prejavu vôle od nadobúdateľa veci, pretože toto právo sa viaže len k osobe nadobúdateľa z konkrétneho prevodu (ako povinnej osoby), pri ktorom prevode bolo porušené predkupné právo, a nie aj jeho ďalšieho nadobúdateľa.

45. Ak sa žalovaný v 1. rade v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn. : 6C/1/2021 (po argumentácii žalobcu, že bol v tomto konaní úplne pasívny, čo malo podľa žalobcu taktiež nepriamo podporovať jeho závery o fraudóznom úmysle žalovaných) bránil tak, že svoju pasivitu v konaní sp. zn. : 6C/1/2021 vysvetľoval tým, že vedel, že ak by aj bol v tomto konaní vyhlásený rozsudok o nahradení prejavu vôle, tak vzhľadom na ich skôr podaný návrh na vklad vlastníckeho práva (na základe darovacej zmluvy z 29. 1. 2021), bude mať vždy ich zápis v katastri prioritu pred eventuálnym, následným zápisom na základe vyhláseného rozsudku o nahradení prejavu vôle, čím tak aj z dôvodu hospodárnosti necítil potrebu byť aktívny v tomto konaní, ktorého výsledok - rozsudok o nahradení prejavu vôle by aj tak vzhľadom na časovú prioritu ich zápisu bol pre prax nepoužiteľný, resp. nevykonateľný, súd uvádza, že túto argumentáciu ako vysvetlenie jeho pasivity v tomto konaní v podstate bolo možné akceptovať (obzvlášť, keď nakoniec katastrálne konanie práve s takýmto odôvodnením, teda pokiaľ ide o časovú prioritu návrhov na zápis, skončilo, a tento názor je nakoniec aj v súlade s judikatúrou), avšak k eventuálnej nesprávnosti tohto rozsudku vyhláseného v konaní sp. zn. : 6C/1/2021, ktorá sa tu v dôsledku tohto vyjadrenia žalovaného v 1. rade sama natíska, súd uvádza, že (pre účely tejto veci) mohol len skonštatovať, že tento rozsudok je právoplatný, a jeho objektívna existencia (nebol zrušený), potom zakladala (vyššie vysvetlený) naliehavý právny záujem žalobcu na určení, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom podielu, a preto bolo pre účely tohto konania zo strany súdu už nadbytočné, resp. nevhodné vyjadrovať sa k správnosti, resp. nesprávnosti tohto právoplatného rozsudku, pretože by to aj tak nemalo vplyv na vyhodnotenie naliehavého právneho záujmu.

46. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní (o určení, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom predmetného spoluvlastníckeho podielu), tak táto svedčila (aj) žalobcovi, pretože bol jednou z dvoch osôb, vo vzťahu ku ktorým vyššie uvedený rozsudok z 3. 8. 2021 zaväzoval žalovaného v 1. rade uzatvoriť kúpnu zmluvu v pozícii predávajúceho. Nebolo pritom potrebné, aby boli žalobcami v tomto konaní, teda o určení, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu, obaja žalobcovia

z konania vedeného pod sp. zn. : 6C/1/2021 (ako nútené procesné spoločenstvo podľa § 78 ods. 1 CSP), keďže to nevyplývalo z hmotnoprávnej úpravy (aj v spojení s obsahom rozsudku z 3. 8. 2021, sp. zn. : 6C/1/2021), a preto ani nebol dôvod na zamietnutie žaloby podľa § 78 ods. 2 CSP.

47. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní, tak (aj) s jej posúdením súviseli nasledovné právne úvahy.

48. Z hľadiska posudzovania jednotlivých skutkových podstát uvedených § 39 OZ (contra legem, in fraudem legis a contra bonos mores) je potrebné poukázať na ich postupnú subsidiaritu, teda ak je právny úkon v rozpore so zákonom, neprichádzajú do úvahy ďalšie skutkové podstaty (obchádzanie zákona a porušovanie dobrých mravov), a ak právny úkon obchádza zákon, tak nie je možné sa dovolávať porušenia dobrých mravov (viď aj komentár - Občiansky zákonník I, § 1- 450, 2. vydanie, C.H.BECK, 2019, Števček a kol., str. 280 alebo aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. : 2 Cdo 281/2005, zo súdnej praxe č. 4/2006, str. 132), a preto bola žalobcová právna kvalifikácia týkajúca sa (prejudiciálneho) posúdenia neplatnosti darovacej zmluvy z 29. 1. 2021 z dôvodu obchádzania zákona a súčasne aj z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, nesprávna.

49. Skutková podstata obchádzania zákona podľa § 39 OZ, spočívajúca vo vylúčení záväzného zákonného pravidla zámerným použitím prostriedku, ktorý nie je sám o sebe zákonom zakázaný, pritom predpokladá úmysel konajúcej osoby, a preto bol žalobca v rámci dôkazného bremena ku svojim skutkovým tvrdeniam, na základe ktorých si uplatňoval nárok v tejto veci, povinný (v súvislosti s napadnutou darovacou zmluvou z 29. 1. 2021) preukázať aj takýto fraudózný úmysel.

50. Žalobca vo svojich skutkových tvrdeniach odvodzoval tento úmysel z viacerých skutočností.

51. Pokiaľ takýto úmysel odvodzoval s poukazom na iné prípady, kedy mali žalovaní postupovať rovnakým alebo obdobným spôsobom, a ktoré podľa žalobcu mali byť alebo ešte stále sú predmetom iných súdnych konaní, tak takéto skutočnosti (ak by aj boli v celom rozsahu preukázané) by ešte neodôvodňovali spoľahlivý (istý) záver (potrebný pre vyhlásenie rozsudku v tejto veci), že sa takého konania dopustili žalovaní aj v tomto prípade. Takéto skutočnosti by mohli viesť maximálne k záveru (podľa rozsahu ich preukázania) o určitej miere pravdepodobnosti, že sa takého konania žalovaní mohli dopustiť aj v prípade, ktorý bol predmetom prejednávanej veci. Súd by to (len pre lepšie pochopenie) pripodobnil k situácii, ak by mal byť obžalovaný odsúdený za krádež len preto, že má v odpise registra trestov viaceré odsúdenia za krádež. A preto (avšak tiež z dôvodu hospodárnosti) súd odmietol v tejto súvislosti akceptovať rozsiahle dôkazné návrhy žalobcu smerujúce k lustrácii všetkých súdnych konaní v SR, v ktorých vystupujú žalovaní (podľa tvrdenia samotného žalobcu malo ísť až o 150 konaní), k obstaraniu a vykonaniu príslušných súdnych spisov, a tiež k výsluchom osôb v nich vystupujúcich.

52. Navyše, ak aj by bolo z týchto iných súdnych spisov, či výsluchov ich účastníkov preukázané, že žalovaní uzatvorili kúpne zmluvy so spoluvlastníkmi, pri ktorých títo spoluvlastníci porušili predkupné právo iných spoluvlastníkov, a že následne aj došlo k prevodu podielov medzi žalovanými ako blízkymi osobami, tak len z týchto skutočností by ešte (rovnako ako v tejto veci) nevyplýval aj fraudózný úmysel žalovaných, teda, že tieto právne úkony vykonali v úmysle obísť zákon. A dokonca, ak by aj bol v niektorých právoplatne skončených súdnych konaniach výslovne (prejudiciálne, pretože vo výroku by to nemohlo byť) konštatovaný fraudózný úmysel žalovaných, tunajší súd by aj tak podľa § 194 ods. 2 CSP nebol viazaný týmito prejudiciálnymi závermi iných súdov pre účely svojho konania (viď aj komentár - CSP, C.H.BECK, 2016, komentár k § 194, Števček a kol., str. 736), čo znamená, že by súd musel tieto prejudiciálne otázky, znovu sám posudzovať pre potreby tohto konania, čo by (aj v kontexte vyššie uvedenej výpovednej hodnoty takýchto dôkazov) určite neprispelo k naplneniu zásady hospodárnosti tohto konania, keďže by došlo k znásobeniu predmetu tohto konania.

53. V tejto súvislosti musí súd poznamenať, že nebola správna (na viacerých miestach sa vyskytujúca) argumentácia žalobcu, že žalovaný v 1. rade porušil predkupné právo žalobcu, pretože jeho predkupné právo mohol porušiť len predchádzajúci majiteľ prevádzaného podielu (I. J.), pretože len jeho (nie aj žalovaného v 1. rade) zaväzovala ponuková povinnosť voči oprávnenému žalobcovi v zmysle § 140 OZ.

54. Pokiaľ žalobca vyvodzoval fraudózný úmysel žalovaných z toho, že k uzatvoreniu darovacej zmluvy z 29. 1. 2021 došlo už dva dni potom, ako sa títo dozvedeli o právoplatnosti uznesenia o zastavení konania

vedeného pod sp. zn. : 10C/23/2020, v ktorom konaní sa žalobca (aj spolu s ďalším spoluvlastníkom) prvýkrát domáhal nahradenia prejavu vôle žalovaného v 1. rade ponúknuť im na predaj podiel, tak k tejto argumentácii súd uvádza, že to vôbec nemožno vyhodnotiť ako dôkaz o ich fraudóznom úmysle. Táto okolnosť totiž vyznieva skôr v prospech dobrej viery žalovaných, keďže títo (kým trvalo konanie sp. zn. : 10C/23/2020) neuzatvorili darovaciu zmluvu, a pristúpili k tomu až potom, ako sa s istotou dozvedeli, že toto konanie právoplatne zastavené, a to že k tomu došlo len o dva dni potom ako sa to dozvedeli, malo byť odrazom ich prirodzeného záujmu (po dlhšej dobe čakania na skončenie tohto konania), zrealizovať predmetný úkon, avšak z iných ako fraudózných dôvodov.

55. Ak žalobca odvodzoval úmysel žalovaných obchádzať zákon pri uzatvorení darovacej zmluvy z 29. 1. 2021 z toho, že niekedy medzi 6. 1. 2021 (ako dňom právoplatnosti uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku vo veci sp. zn. : 10C/23/2020) a 27. 1. 2021 (ako dňom kedy sa o tej právoplatnosti žalovaný v 1. rade podľa svojho vyjadrenia dozvedel) mali mať žalovaný v 2. rade a žalobca telefonický rozhovor, v rámci ktorého mal dať žalobca žalovanému v 2. rade na vedomie, že pôjdu ďalej, že znova podajú takú istú žalobu, z čoho muselo byť žalovanému v 2. rade jasné, že aj naďalej (napriek nezaplateniu súdneho poplatku) mal žalobca záujem na odpredaní tohto podielu, tak k tejto argumentácii súd uvádza, že aj ak by bol telefonát s takýmto obsahom vykonaným dokazovaním preukázaný, bolo by to len dôkazom o vedomosti (aj to len) žalovaného v 2. rade, že žalobca chce znova podať žalobu za účelom získania podielu, resp. dôkazom len o tom, že žalobca má taký právny názor, že mu podiel patrí, a že tento svoj subjektívny právny názor hodlá aj pretaviť do podania novej, budúcej žaloby. Nebolo by to však dôkazom aj toho, že objektívne správne má žalovaný v 1. rade povinnosť ponúknuť žalobcovi tento podiel na predaj v dôsledku porušenia jeho predkupného práva. Istým dôkazom o takomto fraudóznom úmysle by mohlo byť napr. to, ak by žalovaní uzatvorili darovaciu zmluvu po právoplatnosti rozsudku o uložení povinnosti žalovanému v 1. rade urobiť ponuku na odpredaj podielu žalobcovi. Žalovaný v 1. rade teda nemohol byť obmedzovaný v realizácii svojho dispozičného oprávnenia s podielom (ako čiastkového oprávnenia zahrnutého v jeho vlastníckom práve) len kvôli subjektívnemu právnemu názoru inej osoby (žalobcu.) Názor, že bez rozhodnutia súdu, resp. iného orgánu verejnej moci, teda len preto, že iná osoba má určitý právny názor a na jeho základe podá na vlastníka žalobu (dokonca, ako v tomto v prípade keď len deklaruje, že ju ide podať), by mal byť vlastníkom obmedzený vo výkone svojho vlastníckeho práva (jeho ius disponendi) je v rozpore s ústavnou ochranou vlastníctva.

56. A keďže nakoniec toto skutkové tvrdenie žalobcu (o jeho telefonáte so žalovaným v 2. rade s uvedeným obsahom) súd nepovažoval za relevantné z hľadiska hmotného práva, teda keďže toto skutkové tvrdenie podľa súdu nenapĺňalo charakteristiku tzv. substancovaného tvrdenia, nemusel súd ohľadne neho ani nariaďovať dokazovanie, pretože (v tomto čiastkovom smere) platilo, že : „Následkom porušenia povinnosti žalobcu substancovane tvrdiť je zamietnutie žaloby bez dokazovania“ (viď aj komentár - CSP, C.H.BECK, 2016, komentár k § 150, Števček a kol., str. 571.)

57. Súd síce v tomto smere pôvodne (na prvom pojednávaní) nariadil dokazovanie výsluchom žalovaného v 2. rade a žalobcu, to však bolo dôsledkom jeho vtedajšieho predbežného názoru na relevanciu tohto tvrdenia z hľadiska hmotného práva, od ktorého sa súd neskôr (na druhom pojednávaní) odklonil (medzi prvým a druhým pojednávaním uplynuli takmer dva roky). Tiež je potrebné si uvedomiť, že žalobca prišiel so skutkovým tvrdením o tomto telefonáte (ako argumente na prvý pohľad spôsobilom odôvodniť fraudózný úmysel) prvýkrát až na prvom pojednávaní (v písomných podaniach sa nevyskytoval), a teda tento nesprávny názor súdu vznikol aj pod vplyvom časovej tiesne, kedy bol súd vystavený prakticky okamžitej potrebe vyhodnotenia tejto skutkovej okolnosti (popri množstve iných argumentov v rámci rozsiahlej argumentácie strán), a preto je prirodzené, že neskôr, s dostatočným časovým priestorom na prípravu mohol vyhodnotiť význam tejto skutočnosti inak. A po tejto zmene právneho názoru sa tak zo spätného pohľadu stalo vykonanie týchto dôkazov (v uvedenom smere) len nadbytočným, nehospodárnym, a súd preto na jeho výsledky len jednoducho neprihliadal, a preto ani nepovažoval za hospodárne vysporiadať sa s ďalšou rozsiahlou argumentáciou žalobcu, v ktorej odôvodňoval, prečo je jeho výpoveď (v tomto smere) hodnovernejšia ako výpoveď žalovaného v 2. rade.

58. Súd môže kedykoľvek v priebehu konania zmeniť svoje predbežný právny názor, pretože ním nie je striktno viazaný (viď aj komentár - CSP, C.H.BECK, 2016, komentár k § 181, Števček a kol., str. 672.) Námietku prekvapivosti prednesenú zo strany žalobcu v tejto súvislosti súd nepovažoval za dôvodnú, pretože pri najbližšej novej príležitosti (pri ďalšom možnom predbežnom právnom posúdení), v rámci

nového, pozmeneného predbežného právneho posúdenia, súd túto zmenu stranám jasne prezentoval a odôvodnil, a následne im aj dal možnosť sa k nej vyjadriť. K tejto zmene právneho názoru pritom došlo ešte pri podrobnejšej príprave na toto druhé pojednávanie, nebola to nejaká okamžitá reakcia na dokazovanie vykonané na druhom pojednávaní ako sa to snažil prezentovať žalobca.

59. A do tejto kategórie irelevantných dôkazov (ktoré mali preukázať vedomosť žalovaných o tom, že žalobca mal mať aj po právoplatnom skončení konania sp. zn. : 10C/23/2020 naďalej ten názor, že mu má žalovaný v 1. rade odpredať podiel, teda že má naďalej o podiel záujem) bolo možné zaradiť aj čestné vyhlásenia I. J. a H. J., oba z 13. 5. 2025, z ktorých obsahu vyplynulo, že hneď po zastavení konania vedeného pod sp. zn. : 10C/23/2020, a ešte pred uzatvorením darovacej zmluvy z 29. 1. 2021, mal byť (aj to len) žalovaný v 1. rade žalobcom upovedomený o tom, že naďalej trvá na odpredaji svojho podielu. Súd sa pritom nestotožnil s hodnotením žalovaného v 2. rade, že tento dôležitý prostriedok nemá žiadnu dôkaznú hodnotu.

60. V súvislosti s predbežným právnym posúdením súdu 1. inštancie prezentovaným na druhom pojednávaní (a súvisiacimi námietkami žalobcu ohľadne jeho nedostatkov, resp. jeho čiastočnej prekvapivosti), tak odhliadnuc od toho, že súd vyhodnotil tieto námietky ako nedôvodné a podrobne sa s nimi vysporiadava na iných miestach odôvodnenia rozsudku, považoval tiež za potrebné odkázať na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. : I. ÚS 643/2022 z 24. 11. 2022 (ods. 25), kde ústavný súd k obdobnej námietke (dokonca za situácie, keď úplne absentovalo predbežné právne posúdenie súdu) vyslovil názor, že ak aj súd prvej inštancie neuviedol predbežné právne posúdenie, a v určitej fáze konania bol jeho právny názor pre sťažovateľa prekvapivý, tak sťažovateľ mal k dispozícii odvolanie, ktoré aj využil, a už potom nemohol ďalej argumentovať, že išlo o neodstrániteľný, resp. nenapraviteľný nedostatok zasahujúci do jeho práva na spravodlivý proces, ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. : II. ÚS 366/2018 z 11. 7. 2018 (ods. 11 a 12), v ktorých ústavný súd aproboval závery odvolacieho súdu, že opomenutie aplikácie § 181 ods. 2 CSP (o predbežnom právnom posúdení) sa vydaním rozhodnutia vo veci samej konvaliduje, pretože v rozhodnutí vo veci samej prvoinštančný súd svoje názory oznámi, a tým zhojí tento procesný nedostatok, a tým aj prípadné odňatie práva na spravodlivý súdny proces, a že preto tento odvolací dôvod nemožno považovať za dôvod, pre ktorý by bolo potrebné napadnúť rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť.

61. Pokiaľ fraudóznym úmyslom žalovaných pri uzatvorení darovacej zmluvy z 29. 1. 2021 žalobca v záverečnej reči začal odôvodňovať poukazom na to, že v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia, vydanom v rámci konania vedenom pod sp. zn. : 10C/23/2020 sa v jeho odôvodnení konštatovalo, že pri uzatvorení darovacej zmluvy došlo k porušeniu predkupného práva žalobcu, tak k tejto argumentácii súd uvádza, že v rámci konania o nariadení neodkladného opatrenia sa nevykonáva štandardné dokazovanie, ale ide len o tzv. osvedčovanie (len spravdepodobnenie) nároku vo veci samej (jednou z podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia je totiž aj osvedčenie, spravdepodobnenie nároku vo veci samej), a v takomto svetle (teda iba pravdepodobnosti) treba vnímať aj záver súdu vyslovený vo vzťahu k veci samej v tomto uznesení o nariadení neodkladného opatrenia.

62. Avšak, na vyhlásenie rozsudku v tejto veci (v konaní o určenie, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom podielu) bolo potrebné dospieť k viac než len pravdepodobnému záveru, resp. vychádzať viac než len z pravdepodobných skutkových zistení, a preto ani vedomosť žalovaného v 1. rade o obsahu tohto uznesenia (ktorému toto uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia bolo doručené ako účastníkovi konania) nebola ešte (istým) dôkazom o jeho úmysle obchádzať zákon pri uzatvorení napádanej darovacej zmluvy.

63. Navyše, právoplatnosťou uznesenia o zastavení konania (vo veci samej) vedenej pod sp. zn. : 10C/23/2020, teda ku 27. 1. 2020, došlo objektívne k zrušeniu tohto uznesenia, a teda v čase uzatvorenia darovacej zmluvy z 29. 1. 2020 už nebol povinný žalovaný v 1. rade na jeho obsah prihliadať. A ak by aj obsah tohto uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia (napriek všetkému vyššie uvedenému) mohol byť postačujúcim dôkazom o takomto fraudóznom úmysle žalovaného v 1. rade, tak nemohol by dôkazom o fraudóznom úmysle (alebo čo i len o vedomosti o fraudóznom úmysle žalovaného v 1. rade) aj u žalovaného v 2. rade, pretože (ani len zo skutkových tvrdení žalobcu) nevyplývalo, že by toto uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia malo byť doručené aj žalovanému v 2. rade, resp. že by mal byť žalovaný v 2. rade s jeho obsahom inak oboznámený, a pritom sám žalobca (v inej súvislosti)

zdôrazňoval, že na vyhodnotenie právneho úkonu ako úkonu, ktorý obchádza zákon (s následkami podľa § 39 OZ) sa vyžaduje preukázať takýto úmysel u oboch účastníkov právneho úkonu.

64. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu z repliky (v spojení s jeho doplňujúcim tvrdením z druhého pojednávania), keď tvrdil, že žalovaný v 2. rade mu mal „na rovinu“ (ešte niekedy pred uzatvorením darovacej zmluvy z 29. 1. 2021) uviesť, že ak sa budú domáhať nahradenia prejavu vôle alebo relatívnej neplatnosti, tak urobia potrebné úkony k tomu, aby takéto úkony boli zmarené, t.j. v prípade relatívnej neplatnosti by vykonali opätovne ponukovú povinnosť (výzvu na uplatnenie predkupného práva), kde by cenu nehnuteľnosti umelo navýšili tak, aby na tom žalovaní zarobili, a v prípade nahradenia prejavu vôle by žalovaný v 1. rade nehnuteľnosti previedol na inú osobu, tak možno súhlasiť so žalobcom, že (v prípade preukázania takéhoto rozhovoru) by tu išlo o dokonalý dôkaz o existencii fraudózneho úmyslu pri uzatváraní darovacej zmluvy z 29. 1. 2021, a to dokonca u oboch žalovaných. Avšak, (ohľadne tohto skutkového tvrdenia) vykonané dokazovanie (na druhom pojednávaní), teda výsluchmi žalovaného v 2. rade a žalobcu ako jediných účastníkov tohto rozhovoru (ktoré výsluchy strán preukazovali predchádzajúce príslušné skutkové verzie týchto osôb) bolo súdom vyhodnotené tak, že obe tieto výpovede strán sporu majú v zásade rovnakú hodnovernosť, čo však pri rešpektovaní základného princípu výkladu zmlúv, podľa ktorého má prioritu výklad, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady, a podľa ktorého tiež neplatnosť zmluvy má byť výnimkou, a nie zásadou (viď aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. : I. ÚS 242/07), znamenalo, že súd na základe takéhoto dokazovania nemohol dospieť k záveru o zneplatnení darovacej zmluvy.

65. Súd sa nemohol stotožniť s vyhlásením žalobcu, že ak má niekto motív, musí mať aj úmysel. Úmysel je forma subjektívneho vzťahu osoby ku svojmu (už vykonanému) konaniu. Motív vyjadruje len to, že osoba mala dôvod sa takého konania dopustiť, avšak z toho ešte nemožno vyvodíť, že ho aj vykonala.

66. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný v 1. rade uvádzal, že žalovaný v 2. rade potreboval nejaké podiely na poľovníctvo a on skupuje len lesné pozemky, hoci pritom pozemok v tejto veci je stavebným pozemkom a nemá s lesom nič spoločné, tak k tomu súd uvádza, že žalovaný v 1. rade vysvetlil, že niekedy dôjde k situácii, že hoci mal pôvodne v úmysle skúpiť len lesné pozemky, resp. podiely na nich, tak predávajúci majú podmienku, že ich predajú len ak v tom celom balíku predaných pozemkov budú aj ďalšie pozemky, iného ako lesného charakteru, o ktoré inak nemá záujem. Ale nakoniec, žalovaní ani nebolo povinní dávať v rámci svojich tvrdení nejaké vysvetlenia svojich úkonov, pretože bremeno tvrdenia zaťažuje predovšetkým žalujúcu stranu, ktorá je tá čo niečo chce priznať v konaní.

67. V záverečných vyjadreniach (na druhom pojednávaní) prišiel žalobca s ďalším skutkovým tvrdením, ktoré dovtedy neuvádzal, a k nemu pripojeným návrhom na vykonanie dokazovania výsluchmi troch svedkov (I., B. a H. J.), ktorí toto jeho nové tvrdenie mali preukázať, teda tvrdenie, že boli aj iné situácie (než rozhovor žalobcu so žalovaným v 2. rade), z ktorých mal vyplynúť výslovne demonštrovaný fraudózny úmysel žalovaných, keď tieto osoby mali byť svedkami situácií, keď mali žalovaní (aj pred nimi, teda nielen pred žalobcom) výslovne deklarovať, že ak by sa žalobca dovolal relatívnej neplatnosti, že zabezpečia novú ponuku (od I. J.), kde by bola umelo výrazne navýšená kúpna cena, a v prípade, že žalobca bude požadovať nahradenie prejavu vôle, že žalovaný v 1. rade to prevedie na brata, aby tak zmaril všetky pokusy žalobcu získať tento podiel za primeranú cenu.

68. V týchto prostriedkoch procesného útoku však išlo o oneskorené prostriedky procesného útoku, teda o skutkové tvrdenie a príslušné návrhy dôkazov na jeho preukázanie, ktoré však správne mali byť uplatnené ešte v rámci lehôt určených na písomné vyjadrenia podľa § 167 CSP. Táto oneskorenosť by síce ešte sama o sebe nebola dôvodom na neprihliadnutie na tieto prostriedky procesného útoku (aspoň nie na toto skutkové tvrdenie), avšak keďže by prihliadnutie (minimálne) na takto oneskorene uplatnené súvisiace návrhy na vykonanie dokazovania (výsluchmi týmito troch svedkov) bolo potrebné (znovu) odročiť pojednávanie, súd vo vzťahu k nim uplatnil sudcovskú koncentráciu podľa § 153 CSP.

69. V tejto súvislosti žalobca síce namietal, že keby vedel, aký bude mať súd (na druhom pojednávaní) pozmenený predbežný právny názor na vec, že by týchto svedkov (za týmto účelom) navrhol už skôr, a preto sa dožadoval ďalšieho odročenia pojednávania za účelom predvolania týchto svedkov, avšak toto nové skutkové tvrdenie žalobcu (a súvisiace dôkazy na vypočítanie uvedených troch svedkov za týmto účelom) obsahovo nijako nesúviselo s (vyššie uvedenou) zmenou predbežného právneho názoru súdu

na druhom pojednávaní (oproti prvému pojednávaniu.) Žalobcovi, pokiaľ vedel o tejto skutočnosti aj predtým (čo z jeho vyhlásenia nepriamo vyplynulo), predsa nič nebránilo uviesť toto tvrdenie a príslušné dôkazné návrhy už v písomných podaniach, a nie až na druhom pojednávaní, navyše v záverečnej reči. V tejto skutočnosti (a dôkazoch) totiž obsahovo išlo o jasný, samostatný argument v prospech fraudózneho úmyslu žalovaných, a preto pri zodpovednom prístupe žalobcu k vedeniu sporu nebol žiaden dôvod, prečo by tieto prostriedky procesného útoku neuplatnil už predtým, išlo by pritom len o ďalší (z mnohých) argumentov rozsiahlej argumentácie žalobcu v prospech fraudózneho úmyslu. Obzvlášť je to prekvapivé za okolností, ak už v replike žalobca tvrdil, že rovnakej výslovnej manifestácie fraudózneho úmyslu sa mal dopustiť žalovaný v 2. rade pri rozhovore so žalobcom, a teda výslovne sa ponúkalo, resp. nebol žiaden rozumný dôvod nespomenúť to už na tomto mieste v replike, teda spomenúť, že sa takejto opisovanej výhražnej, či zlomyseľne prezentovanej deklarácie mali žalovaní dopustiť aj pred inými osobami (svedkami) než pred žalobcom.

70. Ďalej, aj vo všeobecnosti, aj ak v rámci predbežného právneho posúdenia na pojednávaní súd uvedie určitý právny názor na vec, na základe ktorého strana sporu pochopí, že správne mala už skôr uviesť určité skutkové tvrdenie a k nemu navrhnúť výsluchy určitých osôb, tak nie je návrh na ich vypočutie produkovaný touto stranou na pojednávaní dôvodom na odročenie pojednávania, obzvlášť ak je zastúpená advokátom, ale je na mieste uplatniť sudcovskú koncentráciu podľa § 153 CSP, a to práve pre túto potrebu odročenia pojednávania. Takúto situáciu nie je možné považovať ani za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 1 CSP. Ustanovenie § 179 ods. 1 CSP pritom požaduje od súdu, aby vec prejednal a rozhodol na jednom pojednávaní, a takto by sa súd, najprv prezentujúci svoje právne posúdenie a následne umožniac sa v jeho zmysle zariadiť sa strane sporu, tak aby mala vyššie šance na úspech v spore (v podobe odročenia pojednávania, na ktoré nie je zákonný podklad) dopustil porušenia zásady rovnosti strán sporu.

71. K námietke žalobcu, že ho súd neprípustne obmedzil v kladení otázok vypočúvaným stranám sporu v priebehu konania tým, že vopred vymedzil príliš úzko predmet výsluchov strán sporu, súd za prvé, uvádza, že z výslovne upraveného oprávnenia súdu rozhodnúť o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP), vyplýva v zmysle výkladového pravidla „od väčšieho k menšiemu“, aj to, že má právo obmedziť vypočúvajúceho aj pokiaľ ide o kladenie otázok, a to aj vymedzením (podľa názoru súdu relevantného) predmetu výsluchu. Rozhodujúce je pritom len to, či za relevantné považuje tieto otázky, resp. rozsah výsluchu súd, a nie čo si o ich relevancii myslí strana sporu, resp. jej zástupca. A preto bola nesprávna námietka žalobcu, že dokazovanie sa nemôže uberať smerom, ktorý si predstavuje súd. Je síce pravda, že (ako žalobca uviedol) súd nemôže obmedzovať stranu v navrhovaní dôkazov, ale to súd ani vôbec neurobil, len rozhodol, ktoré zo žalobcom navrhnutých dôkazov vykoná. A za druhé, súd dodáva, že hoci pri výsluchu prvej strany sporu - žalobcu, na prvom pojednávaní, ešte súd trval na pôvodne úzko vymedzenom predmete výsluchu, pri následných výsluchoch žalovaných v 1. a 2. rade od toho už prakticky upustil, a teda umožnil stranám sporu a ich zástupcom klásť otázky žalovaným v 1. a 2. rade v neobmedzenom rozsahu (pokiaľ aspoň trochu súviseli s predmetom konania), a pri neskoršom, opakovanom výsluchu žalobcu (na druhom pojednávaní) súd takisto výslovne umožnil stranám a ich zástupcom položiť žalobcovi akékoľvek otázky, ktoré považujú za potrebné položiť žalobcovi a súvisia s predmetom konania.

72. Žalobca tiež poukazoval na zmätočnosť predbežného právneho posúdenia, keď (potom ako si tesne pred predbežným právnym posúdením od súdu vyžiadal, aby sa v rámci neho výslovne vyjadril aj k aktívnej a pasívnej vecnej legitímácii a naliehavému právnemu záujmu) namietal rozpor medzi úvodným vyjadrením súdu o existencii pasívnej vecnej legitímácie a záverom predbežného právneho posúdenia, že (v prípade, ak by aj boli všetky skutkové tvrdenia žalobcu preukázané), že by nebola žaloba dôvodná, nakoľko by mali byť absolútne neplatné pre obchádzanie zákona oba právne úkony (nielen darovacia zmluva, ale aj predchádzajúca kúpna zmluva od I. J.), pretože k obchádzaniu zákona mohlo dôjsť len v nerozlučnej jednote týchto dvoch úkonov (jednotlivý úkon sám o sebe by to nedocielil). K tejto námietke zmätočnosti súd za prvé uvádza, že tento názor o absolútnej neplatnosti oboch právnych úkonov (pre obchádzanie zákona podľa § 39 OZ) bol prezentovaný súdom (a bolo to takto tiež aj výslovne uvedené v predbežnom právnom posúdení) len ako „obiter dictum“ (mimoichodom povedané), len na okraj a na záver predbežného právneho posúdenia, a bolo pritom tiež výslovne uvedené, že toto nie je dôvodom, ktorý by bol podľa predbežného posúdenia dôvod zamietnutia žaloby, ale že je to záver, ktorý by platil len „in eventum“ (pre prípad), ak by aj to odôvodnenie, ktoré súd prednostne v predbežnom právnom posúdení prezentoval ako dôvod pre zamietnutie žaloby (teda neunesenie dôkazného bremena zo strany

žalobcu k fraudóznemu úmyslu žalovaných), bolo z nejakého dôvodu nesprávne, a preto objektívne nemohlo založiť dôvody zmätočnosti. A ak by aj z nejakého dôvodu mohlo, tak minimálne od tohto vysvetlenia tohto „rozporu“ súdom, v ústnom a písomnom odôvodnení rozsudku, tu už nemohol existovať žiaden rozpor, a teda nemohol by byť ďalej založený namietaný dôvod zmätočnosti (a to v kontexte vyššie uvedených rozhodnutí ústavného súdu.)

73. Pokiaľ išlo o argumentáciu žalobcu smerujúcu k tomu, že on sa nedovoľal relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy medzi I. J. a žalovaným v 1. rade, a preto nenastúpili účinky absolútnej neplatnosti vo vzťahu k tejto zmluve, a že táto je platná, súd uvádza, že žalovaný nepochopil argumentáciu súdu v rámci napadnutého predbežného právneho posúdenia, kde súd len z opatrnosti (pre prípad takej argumentácie žalobcu), a tiež len na okraj, uviedol že porušenie povinnosti ponúknuť žalobcovi ako oprávnenému spoluvlastníkovi podiel na predaj zo strany I. J. ako spoluvlastníka, pred prevodom na žalovaného v 1. rade nebolo také porušenie zákonnej povinnosti, ktoré by bolo kvalifikovaným porušením zákona „contra legem“ v zmysle § 39 OZ, a ktoré by viedlo bez ďalšieho k nástupu účinkov absolútnej neplatnosti, ale bolo porušením takej zákonnej povinnosti, ktorá môže vyvolať účinky len podľa § 40a OZ, a preto nebola by táto (eventuálne namietaná) skutočnosť (porušenia zákonnej ponukovej povinnosti) prekážkou pre rozšírenie chápania obchádzania zákona (vzhľadom na nerozlučnú jednotu týchto dvoch právnych úkonov z hľadiska dosiahnutia účelu, ktorým je obísť predkupné právo žalobcu) aj na predchádzajúcu kúpnu zmluvu.

74. Vyššie uvedené závery (o nepreukázaní úmyslu žalovaných pri uzatváraní darovacej zmluvy) pritom bolo možné obdobne uplatniť aj na prípad, ak by malo byť žalobcom opísané konanie žalovaných (potom, čo by nenaplnilo skutkovú podstatu „in fraudem legis“) v zmysle postupnej subsidiarity posúdené ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, keďže aj tu sa vyžaduje určitý subjektívny vzťah konajúcej osoby k takémuto svojmu konaniu. Súd v tejto súvislosti odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. : 6 M Cdo 1/2011, podľa ktorého absencia dobromyseľnosti pri právnom úkone smerujúcom k nadobudnutiu práv, ktorým boli porušené práva tretej osoby má za následok neplatnosť tohto právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi, z ktorého takáto potreba subjektívneho vzťahu nepriamo vyplýva.

75. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v celom rozsahu.

76. Porovnaním žalobného petitu s výrokom rozsudku súd dospel k záveru o plnej úspešnosti žalovaných v 1. a 2. rade, a preto um podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom súčasne podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti toho rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

neboli splnené procesné podmienky,
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie
prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.